

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Missionsförbundet

Utgiven av

Svenska Missionsförbundet

Nr 46

Den 15 november 1928

Ärg. 46

Sonens arv och egendom.

— Ps. 2: 7, 8. —

— Av J. Nyrén. —

Missionskärleken och missionsoffret bör stå i den kristna församlingens mitt och utgöra dess väsen, liv och hopp. Det får ej vara något som tillhör den yttersta periferien, något som man gör, om det blir något av medel och kraft över, sedan närmare angelägenheter och uppgifter blivit utförda. Missionen är ett världsomspännande verk, en våg, som ej lägger sig till ro vid närmaste skär utan fortsätter så långt havet når. Dess kraft är av evighet och dess frukt hör evigheten till.

Missionens världsomfattande seger har sin grund och allt övervinnande kraft i förhållandet mellan Fadern och hans Son. Denna angelägenhet tillhör gudomens enhet och väsen, den fullkomliga innerligheten mellan Fadern och Sonen. Den står i själva gudomens mitt. Det gäller Sonens blivande makt och härlighet, hans arv och konungadöme. Du är min Son, jag har i dag fött dig. Begär av mig, så skall jag giva dig hedningarna till arvedel och jordens ändar till egendom. Sådant är det gudomliga beslutet av evighet. Det är Faderns kärlek till sin Son, som lägger hedningarna vid hans fötter och utsträcker mätsnörena för hans egendom intill jordens ändar. Sonen har endast att begära, och det skall bli honom givet. Och när brann väl ett hjärta så av längtan att äga, som Jesu hjärta; när uträcktes väl så heliga händer som de genomstungna efter att få leda och välsigna människors barn av alla folk, släkten och tungomål. Det var för litet för honom som Guds tjänare att endast återupprätta Jakobs stammar och igenhämta de förvillade av Israel, han skulle och ville bli ett ljus intill jordens ändar. Faderslöftet och fadersarvet innebar intet mindre. Gud, som verkar allt efter sin egen viljas råd, Ef. 1: 11, skall ock genomföra sitt av evighet fattade beslut.

Detta rådslut av evighet mellan Fadern och Sonen utlöste det stora offret för världens försoning och frälsning,

enfödde Sonens utgivande. De stora värden, som skulle vinnas, ja, som skulle återlösas och läggas under Sonens konungavälde och omsider till Faderns fötter, föresvävade den gudomliga enheten av evighet. Det var ej den materiella världen, ty den är dömd att förgås, men det är människovärlden, som offret och återlösningen gällde, till förlösning och rening genom Jesu blod. Huru högt värderades icke människan, men så blev hon ock skapad som Guds avbild. Guds ursprungstanke och bestämmelse med henne var, att hon skulle äga konungavälde och härlighet. Fälen genom sin synd räddas hon och upprättas genom Jesu Kristi kropps offer. Genom hans blod öppnades den nya och levande vägen in i helgedomen för var och en som tror.

Missionskärleken och missionsoffret är i den levande församlingens mitt. Detta på grund av enheten och gemenskapen med Fadern och Sonen. Paulus, den store hednaaposteln, sade ock: Vår gemenskap är med Fadern och hans Son. Och han tillägger: Kristi kärlek tvingar oss. Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan genom den Helige Ande, som är oss given. Vi hava Kristi sinne. Och Gud vill att alla människor skola varda frälsta och komma till kunskap om sanningen. För den kristna församlingen är Jesus Kristus Herren. Vi se väl ännu icke allt vara honom underlagt, men hans spira utsträcker alltmer genom evangeliets makt. Korset står i mitten av Guds frälsningsråd, i mitten av den mänskliga kulturen, i mitten av den levande församlingen. Och för korsets skull är Jesus Kristus Herren, för vilken alla knän skola böjas. Offret gjorde honom till Herre, för dödens lidandes skull blev krönt.

Hans mission vilja vi befodra och hans offer vill församlingen fullfölja, offret som erfordras för människors kallande och förande till Gud. Det är först och främst trohetens och bekännelsens offer. Det medför ofta lidande,

Till Gud.

*O Gud, blott med Dig vill jag vara,
Din vilja skall gälla som lag;
ty människors meningar fara
som fläktar i går och i dag.
Som irrande stjärnskott i natten
all världenes glans går sin kos;
som vimlande, böljande vatten
är människors klander och ros.*

*Du är och du var och förbliver,
hur tiderna skifta och gå.
Se allt mot förgängelsen driver,
men fast skall Ditt rike bestå.
Och väl må det vanskliga fara,
det är dock förgängelsen värt.
Det är, som är värdigt att vara,
och blir ej av tiden förtärt.*

*Du evige Gud är vårt fäste,
och själen har hemfrid hos Dig.
Hos Dig finner fågeln sitt näste
och svalan en boning åt sig.
Hur stormarna rasa i världen,
hur folken och furstarna gny —
hos Dig är dock fadernehärden;
till Dig vill den längtande fly.*

Aug. B.

olika under tidernas lopp, men alltid erforderligt. Och missionen i hednavärlden kräver sina särskilda offer av personlig praft och personliga medel. Många äro de som givit sitt liv i unga år för detta verk och församlingen tröttnar aldrig att bedja och offra för att ljuset skall bringas dem, som ännu befinna sig i mörker. Kristus med sitt underbara frälsningsverk är dess liv. Han är konungen, och i hans namn skall segern vinnas.

Så är då kärleken till oss och offret för oss i den gudomliga enhetens mitt av evighet, missionskärlekens och missionsoffret i den levande församlingens mitt i tiden, och slutligen skall denna kärlek göra sången fulltonig bland den vitklädda skaran i evigheters evighet.

Två nödvändiga ting.

Det förhållandet att äldre, trogna, och dugliga predikanter ofta ställas i bakgrunden och förnämligast yngre krafter komma i åtanke vid predikantombytena pekar på en inre svaghet i vårt arbete, som kan bli farlig. Det röjer en allt för stor benägenhet ibland oss att bygga mera på rytmen än på det undervisande, vägledande momentet i predikan. En äldre predikant bör — såvitt han annars bibehållit sin ungdoms kärlek till Herren och människorna — ha förutsättningar att allsidigare tillgodose en församlings andliga behov än en yngre i allmänhet har. Tendensen att i så stor utsträckning förbise de äldre måste därför anses sammanhänga med en undervärdering av sådana element i predikan och församlingsvärd, som genom alla skiftande tider förbliva de grundläggande. En sådan undervärdering är olycklig inte bara från den synpunkten, att den låser fast de äldre predikanterna för all deras framtid vid den plats, som de kallades till, medan de ännu kunde räknas bland de yngre. Den är olycklig ännu mera, emedan den för oss vilse ifråga om den religiösa uppbyggelsen. Uppbyggelsen kommer att bero mera av den predikandes själsliga livlighet, mera av den rörliga rytmen i hans framställning av sanningen än i den predikade sanningen själv. Visserligen är det oomtvistligt, att vi människor äro så primitiva, att vi lätt kunna bliva beroende av dylika yttre ting. Men detta är något som vi inte medvetet få gynna. Och ju djupare våra andliga livsrötter gå, ju klarare skola vi genomskåda våra misstag med hänsyn till vad det är, som verkligen uppbygger och ger oss ett andligt bröd att leva av.

Erfarenheten tyckes visa, att församlingarnas äldre medlemmar ha en klarare blick för dessa ting än de yngre församlingsmedlemmarna ha. Detta är ju blott naturligt. Men när de yngre avgiva sin röst vid ett predikantval, torde det i allmänhet inte vara en genomtänkt ståndpunkt ifråga om uppbyggelsens art, som bestämmer deras ställningstagande. De tänka sannolikt i de allra flesta fall på vederbörandes förståelse för dem och deras verksamhet, vilka förutsättningar han har att

bli även deras man, deras ledare och förtrogne. Nu är givetvis även denna synpunkt berättigad. Men den får inte bliva den man först räknar med vid ett predikantval. Ty det är icke ungdomsledare församlingarna främst skola söka utan *herdar* och *lärare*. Och den som är duglig som herde och lärare har oändligt mycket att ge ungdomen, även om hans ålder har fört hans själsliv in i en mindre ungdomligt livlig strömfåra. Är han duglig som herde, skall han också förstå att ur ungdomens egna led draga fram till ledningen sådana krafter, som ersätta vad åren berövat honom själv.

Men om predikantfrågans nuvarande läge kastar ett provande ljus över det allra innersta i vår verksamhet, riktar samma läge ett rannsakande ljus även mot oss predikanter själva. Även om vi tycka oss se, att Förbundets och församlingarnas inbördes konstitution bidrager att göra vår väg svårare, än vi mena att den borde vara, manas vi till självrannsakan inför svårigheterna. Detta leder oss här in på ett ytterst grannliga område. Ingen har något att förhåva sig över framför den andre. Men skyldigheten att var och en för sig pröva sin väg och sin ställning ifråga om predikogärningen bör ingen av oss undandraga sig i den känslan, att man här uteslutande har att göra med de hårda följderna av Förbundets konstitution. Det vore orättvist att säga till de förbigångna äldre predikanterna: De ihågkomna äro mera förtjänta än ni. Och det vore orättvist och grymt att generellt säga: Det är edert eget fel. Men det är varken orättvist eller grymt att låta de närvarande förhållandena tjäna oss alla, yngre som äldre, till den allvarligaste eftertanke och vaksamhet. Även de yngres timma slår en dag. Ty någon framtida absolut säkerställelse för Missionsförbundets predikanter lär väl inte vara att hoppas på, om Förbundet vill vidbliva ett av de starkaste elementen i sin konstitution — församlingarnas självbestämmanderätt. Vår gärning som predikanter är ytterligt beroende av att vi genom alla skiftande år och alla skiftande erfarenheter bibehålla det ursprungligt friska, det genom sökande och kamp ständigt på

Abrahams stad.

— Av G. Blomberg. —

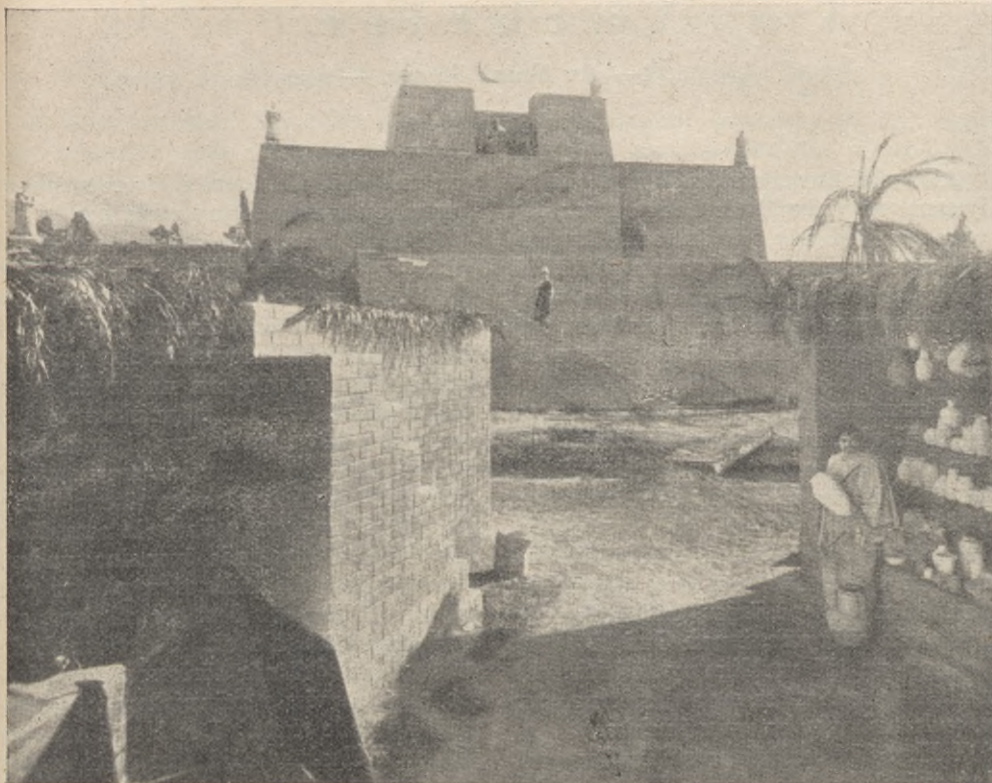
Det är icke var dag, som vårt land gästas av en forskare, vilken kommer med färska hälsningar från Abrahams stad — Ur i Kaldéen. Så var emellertid fallet för någon vecka sedan, då den framstående engelske arkeologen dr Lenard Woolley gjorde vår kungliga huvudstad den äran. Ett sådant tillfälle kunna vi givetvis icke låta oss gå ur händerna. När därför de elektriska taklamporna släckas i Grand Hotells stora festsal, och dr Woolley med tillhjälp av ett antal skioptikonbilder redogör för sina märkliga grävningar i det gamla Ur, äro vi alla tillstädes och lyssna med spant intresse.

Vilken ödlig öken utbreder sig icke i våra dagar på platsen för det forna Ur! Endast här och var stucko några ruiner upp över sandhavets vågiga yta, när dr Woolley för sex år sedan började sina utgrävningar. Men en arbetarstam av 300 man har lyckats att till en del lyfta av det täckelse, som under seckellånga tider dolt staden för närgångna blickar. Till en del — ja låt oss besinna, att staden på Abrahams tid hade en utsträckning av 7½ km. i längd och över 2 km. i bredd. Abrahams stad var sannerligen icke någon småstad; den kunde tvärtom mycket väl ifråga om storlek tävla med många bemärkta städer i vår tid. Därtill kommer ännu ett: den starka hettan under sommarmånaderna, då termometern stadigt visar sina 60 grader Celcius, gör det omöjligt att gräva vid annan tid än under vintern. Betänker man allt detta, är man förvånad över det myckna, som dr W. lyckats gräva fram ur sanden de få år, varunder arbetet bedrivits.

nytt funna i den sanning vi äro kallade att bära fram. Men vem är den bland oss predikanter, som ej efter något tiotal av år i denna vår gärning förnimmer frestelsen att tro oss »kunna» utan meditation och bön, utan kamp och oro.

Om nu saken ligger så till, att predikantfrågans lösning ej snarligen kan ske genom någon organisationsåtgärd, är det så mycket nödvändigare, att församlingarna börja besinna att vi äro inne på ett villospår, när oförvitliga och dugliga män ännu i sin krafts dagar nästan lämnas ur räkningen vid predikantombytena. Men lika nödvändigt är, att inte vanan att predika och medvetandet att man »kan» sin sak får göra predikanterna utbrukade i förtid.

J. G—n.

En rekonstruktionsbild av månguden Sins tempel i Ur.

Men låtom oss nu träda in på en av stadens smala gator, vars nötta stenar fader Abraham en gång i tiden trampat. Vi stiga in i ett boningshus, från vars öppna gård trappor leda upp till den svalgång, som löper runt den övre våningen. Över torg, där solens strålar steka den av torkad lera danade stenbeläggningen, och genom basargator, i vars djupa skugga dödstystnad nu råder, förbi långa rader av hus, där präster och tempeltjänare bott, nå vi så stadens centralaste och viktigaste parti — den stora tempelplatsen. Den visar sig utgöra en med konst uppförd kulle, vilken mäter 70 m. i längd, 40 m. i bredd och cirka 35 m. i höjd. Detta var stadens »babelstorn», ett »berg», danat av solbränt tegel. Sumererna, så hette stadens grundläggare, hade invandrat uppifrån de bergstrakter, som finnas norr om Mesopotamien, och i de städer, de anlade nere på slättlandet, byggde de alltid ett dylikt »berg», på vars topp det tempel restes, där de utövade sin gudsdyrkan. I terrasser höjer sig tempelberget i Ur, och när vi komma högst upp, träda vi in i månguden Sins helgedom. Vi förvåna oss över att finna templet så väl bibehållet, som det är. När vi komma in i dess köksdepartement, se vi eldar, som flamma i de öppna spisarna som på Abrahams tid. Det är arbetarna, som nu nyttja det gamla köket för att där tillreda sina måltider!

Vi vandra ned från tempelplatsen och styra våra steg bort till kungagravarna. Deras skatter av guld- och silversaker väcka vår livligaste förundran. Se ex-

empelvis bara på denna stridshjälm av finaste guld, som konungen bar på sitt huvud ända in i döden! Med djupaste vemod konstatera vi däremot de offer av människor, vilka skedde i samband med konungens bisättning. I kamrarna, vilka befinna sig framför ingången till konungens gravrum, ha sålunda omkring 60 personer, män och kvinnor, tillhörande konungens stab, offrats åt döden för att följa den store härskaren på hans färd in i skuggornas rike.

Väl utkomna från de dödas boningar, andas vi friskare luft och njuta av solens glans. På en kulle kasta vi en avskedsblick över den ur ökensanden framgrävda staden. Österut — omkring två svenska mil — skönja vi floden Eufkrat, vars vattuströmmar på Abrahams tid skänkte liv och fägring åt den stad, vars minne aldrig skall förblekna. Och i ljuset av den nedgående solens sista strålar läsa vi några verser ur Böckernas Bok: »När Tera var sjuttio år gammal födde han Abraham, Nahor och Haran. Och Haran födde Lot. Och Haran dog hos sin fader Tera i sitt fädernesland, i det kaldeiska Ur. Och Tera tog med sig sin son Abraham och sin sonson Lot, Harans son, och sin sonhustru Sarai, som var hans son Abrahams hustru; och de drogo ut från det kaldeiska Ur på väg till Kanaans land». (1 M. 11.)

En lämplig julklapp

till Dina fränder utomlands bleve tidningen

Missionsförbundet.

Pris till utlandet 6:15 för helt år.

»Han leder mig.»

— Av Anders Kyrk. —

Människan känner skapligt sitt liv så långt, som hon levat. Hennes framtid hör till det stora okända. Dess längd och skiftning äro henne förborgade. Den nyföddes liv är att likna vid den okända stigen. Människan känner stigen allteftersom hon tillryggalagt densamma, och hon vet precis lika mycket av sitt liv, som hon upplevat. Därför spörja vi så ofta om vår framtid. Vi ville så gärna veta något i förväg. Och vi mena, att vi då bättre skulle kunna inrätta oss därefter. För oss är nog ändå *detta* det bästa: »Blott en dag ett ögonblick i sänder — —.»

Dock — vi behöva inte leva i ovisshet om allt! Ett är visst: »Han leder mig — vad himmelsk tröst Den ljuva tanken ger mitt bröst.» Och när allt kommer till allt, så är detta ändå det bästa av allt. Guds, vår Faders, ledning är nog för Guds barn. Vi ha det gemensamt, vi Guds barn, att vi behöva Guds ledning. Men det är inte alltid lätt att tro på Guds direkta ledning. Salig är den som kan det! Många onödiga bekymmer slipper den undan, som kan säga: »Varhelst jag är, vadhelst jag gör, Mig Gud vid handen ständigt för.» Detta kan icke ske utan genom en innerlig gemenskap med Gud.

Betydelsen av att Gud varit med och lett sitt folk under olika tider ligger i öppen dag. Likaså veta vi, vad det betydtt för Guds folks välfärd, då folket aktat på Guds ledning och följt densamma. Vi känna också olydnadens lön. Guds öga vakar. O, det är ett väldigt ord, som riktas till oss i den trettioandra psalmen: »Jag vill lära dig och undervisa dig om den väg du skall vandra; jag vill giva dig råd och låta mitt öga vaka över dig.» Det är nog inte alltid så lätt att leda oss människor. Vi ha så ofta vår egen mening. Och det värsta är, att vi inte alltid pröva densamma inför Guds ord. Ju mera lydadt, desto större välsignelse.

Gud har en särskild omsorg om sina barn. Han har ju också i sitt eget ord lovat leda dem. Han skall giva dem, vad de behöva. Att bliva rätt ledd är en viktig sak. Det är inte nog, att en herde leder sin hjord ut till grönskande ängar och friska vatten; han måste även leda dem på rätta vägar, eljest kan hjorden komma vilse i ödemarken och möta döden. Om Herren säger David bl. a. så: »Han leder mig på rätta vägar, för sitt namns skull.» Det må vara angeläget för oss att bedja: »Herre, led mig på rätta vägar!» En vilsegången människa! Vad gör man inte för att finna en sådan. Brinnande bör vår bön vara, då det gäller vårt eget bevarande i Herren, men bönen för de många vilsegångna själar-

Hoppets bekännelse.

— Ebr. 10: 23. —

Tack att jag kan föra en hoppets bekännelse, ty alla mina synder har Du kastat i glömskans djupa hav och kommer dem aldrig mer ihåg.

Tack att jag kan föra en hoppets bekännelse, ty Du bär mig på starka örnavingar över djupen mot höjden, och under stormens och kylans tider skyddar och värmer Du mig.

Tack att jag kan föra en hoppets bekännelse, ty Du har lärt mig livets mening: att här fostras för en bättre värld. Även om jag ej kan förstå alla detaljer, så förstår jag dock livets mening, när jag ser livet i ditt ljus.

Tack att jag kan föra en hoppets bekännelse, ty Du som gav mig löftet: Se, jag är när eder alla dagar — Du är trofast.

Tack att jag kan föra en hoppets bekännelse, ty genom det evighetshopp, Du väckt i min själ, har jag alltid det bästa framför. Tack att Du i min levnadsafton själv skall komma och hämta mig hem till Dig.

G. Sannerstedt.

na får icke avmattas. Vi måste ock vara Herren behjälpliga i sökandet efter dem. Herre, led oss i detta arbete.

Som ett exempel på huru Gud leder människors öden och hjälper sina barn i nödens stund, anföra vi följande:

Det var en banvakt, som fullbordat sin inspektion av det område av järnvägen, som han hade att tillse. Han gick in i banvaktsstugan, där han bodde, för att intaga sin middag, men han kände sig orolig. Han förnam tydligt en röst i sitt inre. Han kände, att han skulle gå ut igen och begiva sig av utefter banan åt det håll, som egentligen inte hörde till hans område. Ganska långt fick han gå. Han förmådde inte återvända utan fortsatte vidare i samma riktning. Till sist fick han syn på en kamrat, vilken mitt i en kurva råkat fastna med sin rock i sin »tralla» och fallit baklänges ned i järnvägsspåret med följd, att han ej kunde taga sig upp själv. Banvakten skyndade fram till kamraten och hjälpte honom, varefter han tillfrågade honom, om han inte var rädd, då han ju visste att snälltåget inom blott några få minuter skulle rusa fram. »Ånej», sade mannen, »jag visste, att du skulle komma!» Gud hade hört den mannens bön och bönhörde honom i välbehaglig tid. Gud leder de sina. Ja, så berättade banvakten själv, och jag fann hans berättelse god och lärorik.

Guds öga vakar! Han vet din väg, han känner din nöd. Och han säger själv: »Bedjen och i skolen få.»

Väckelse.

— Av Frank Mangs. —

— VI. —

Allt väckelsearbete är dömt att misslyckas, om icke Guds helige Ande får vara den ledande och drivande kraften i detsamma. Här om någonsin gäller det gamla ordet: »Icke genom någon människas styrka eller kraft skall det ske, utan genom min Ande, säger Herren Sebaot.»

Människomakt kan bringa fram en religiös rörelse, men endast Herrens Ande kan åstadkomma en sann andlig väckelse. Och det är en väldig skillnad på en religiös rörelse och en andlig väckelse. Människor märka ej alltid den skillnaden, men Gud vet om den. Stundom kan även ett påbörjat gudsverk i en människa avbrytas, innan Gud fått föra det igenom till verklig ny födelse; och då blir det endast en sinnesberöring, som icke framskapar en ny människa.

I Hes. 37 framträder skillnaden mellan »rörelsen» och ett verkligt uppståndelseliv mycket klart. Genom Herrens Ande fördes profeten en dag ut på en slätt, som låg full med vita, förtorkade ben. En stund fördes han omkring i dalen och fick betrakta den fasansfulla synen, varefter han fick befallning att profetera över de förtorkade benen. I tro på Gud gjorde han det, och medan han profeterade »hördes ett rassel, och där blev ett gny, och benen kommo åter tillhopa, så att det ena benet fogades till det andra». Och profeten »såg, huru senor och kött växte på dem, och huru de övertäcktes med hud därovanpå.»

Det skedde någonting i dalsänkningen medan gudsmannen frambar sitt budskap. Där blev en underbar rörelse, och märkliga ting skedde med de förtorkade benen. För den ytliga betraktaren skulle allting ha tett sig rent av överväldigande. Det var ju så olika mot förut.

Men Gud var icke nöjd, »ty ingen Ande var ännu i dem.»

Rörelsen tillförde dalsänkningen mera kött men icke mera Ande.

Sedan Hesekiels dagar ha många rörelser övergått den religiösa världen, och de ha alltid bringat samma resultat: mera kött men icke mera Ande.

Där behövdes en profetia till. Och den kom: »Så säger Herren, Herren: Kom du Ande från de fyra väderstrecken och blås på dessa dräpta, så att de åter bliva levande. — Då kom Anden in i dem, och de blevo åter levande och reste sig upp på sina fötter, en övermåttan stor skara.»

»Det är Anden, som gör levande; köttet är till intet gagneligt.»

Den senare profetian skulle behövas på många platser och i många enskilda liv, ty verket har stannat i förtid. Och

var äro de män, som i Herrens namn kunna gå åstad och profetera här?

Må Gud bevara oss från att avbryta verket i de människoliv, där Gud har börjat. Jag tror, att »Ödemarkens profet», Paavo Ruotsalainen i Finland, i många fall handlade under Andens särskilda ledning, när han under de stora pietistväckelserna lät människorna gå i veckotal i den mest överväldigande syndanöd. Han såg dem vrida sig i smärta kväll efter kväll i väckelsemötena. Han såg stora kraftiga män falla som döda till golvet, förkrossade över sina synder. Han lät dem gå ändå utan plåster och trösteord. Han lät dem gå till dess, att Gud hade fått tala ut. Sedan smakade evangelium, och när förlossningens timme slog, så visste människorna att någonting hade skett. Det blev i vanliga fall en frälsningsfröjd som både syntes och kändes.

Spåren av de väckelserna finnas kvar ännu i dag.

Det är sant, att det svenska kynnet år 1728 är ett annat, än vad det finska var i slutet av 1700-talet, men lät sanningens Ande vidröra det svenska samvetet, och det skall bliva hjärteförkrosselse och syndanöd ännu i dag.

Sanningens Ande åstadkommer alltid samvetsväckelser. Det är en väldig skillnad på en känslösväckelse och en samvetsväckelse.

Samvetsväckelsen är icke känslöslös. Tvärtom.

Men känslan stannar icke endast på ytan där, utan den tränger ända ned till djupet av en människas väsen. Den gör synd till synd, och då blir det slut med sömnen både andligt och lekamligt. Stulna penningar bränna som eld både i hjärtat och plånboken. Gamla bedrägerier komma i dagen, och det blir uppgörelser med både Gud och människor. Saker och ting, som förut gått under namn av »brister och fel», få nu det fula namnet synd. Affärsmetoder, som gått dittills, och som försvarats med att »alla andra göra på samma sätt», gå icke mer.

Samvetsväckelsen — den gör lögnaren sann och tjuven ärlig. Den tillstoppar förtalarens mun och nedtystar det andelösa skämtet på gycklarens läppar. Den tränger in i hjärta, hus och hem, och åstadkommer en himmelsk revolution i sällskapsliv och affärsprinciper, i kyrkoliv och hemförhållanden. Den verkar som ett luftrenande åskväder en kvalmig sommardag.

Det måtte sannerligen vara den väckelsen vi behöva i våra dagar. Gud give att den komme snart!

Det är endast Guds helige Ande, som

Ekonom och reflektioner.

Växande medlemssiffror.

Nyligen har man i Amerika sammanfört uppgifter från tjugotre olika kyrkosamfund därstädes och funnit, att medlemsantalet tillsammans visar en ökning på över 12,500,000 under tioårsperioden 1916—1926. Av intresse är att se, huru siffrorna fördela sig på de olika samfundet:

»Den största tillökningen hade judiska församlingarna, som under tioårsperioden ökats med 3,730,222. Näst i ordningen komma: romersk katolska kyrkan med 2,883,188, lutherska grupperna med 2,794,085, och baptisterna med 1,287,609. Christian Scientisterna voro år 1926 202,098. Ingen uppgift finnes om de ökats eller minskats i antal. Christian Church, Evangelical Church, Friends, Evangelical Synod of North America, unitarer och universalister ha förminskats i den ordning de nämnts med 5,942, 4,450, 2,560, 25,335, 22,363, 3,609.»

Totalsumman av kyrkomedlemmar är bortåt 55,000,000 enligt samma statistik. En amerikansk tidning påpekar att dessa miljoner religiöst intresserade inte utgöra ens hälften av landets befolkning och tillägger:

»Subtraherar man sedan från summan alla icke bibliskt kristna, eller sant levande troende, då blir den verkliga okyrkliga delen av vårt folk ändå större.»

Tilläggas bör, att stegringen i medlemssiffrorna inte utan vidare får anses såsom ett bevis på något alldeles särskilt stegrat religiöst intresse. Tyvärr får den nog ses även ur annan synpunkt. En hel mängd kyrkor ha nämligen gått så långt i anpassning efter »tidens krav», att medlemmarna knappast behöva vara religiöst intresserade för att vara med. De behöva blott ha det ganska allmänmänskliga behovet av nöjen för att dragas till dem.

kan bevara från vad Herren Jesus kallar »proselymakeri». »I faren omkring över vatten och land för att göra en proselyt, och när någon har blivit det, gören I honom till ett Gehennas barn dubbelt värre, än I själva ären.»

När en människa har lagt bort att svärja och upphört att leva i drycken, samt dessutom antagit en hel del kristliga vanor, utan att vara född av Gud, så fordras det alltid en överväldigande gudakraft för att få en sådan människa att vakna och inse sin ohållbara ställning. Hennes förbättring blir ett nära nog ogenomträngligt pansar för sanningens pilar. Hon är en proselyt och — »ett Gehennas barn».

Ack, du heliga skara, som vet vad bönekamp vill säga. Vakna upp och tag oss Herrens vittnen som ditt dagliga böneämne, att Gud må bevara oss från att bli proselytmakare och att sanningens helige Ande genom oss må få verka så, att människornas samveten vidröras.

Märkliga fynd.

Den danske assyriologen, dr Aage Schmidt, har återvänt till Köpenhamn efter att under sex månader ha deltagit i de stora utgrävningar, som göras i närheten av Hebron i södra Palestina. Under dessa utgrävningar, vilka ledas av amerikanen prof. Albright, ha märkliga fynd gjorts. Därom berättas bl. a.:

Den gamla israelitiska byn Kirjat-Sefer, vilken brändes av kung Nebukadnezar 600 år f. Kr. och därefter återupbyggdes på annan plats, har blottats. Man fann vid grävningar lerkärl i mängd skadade under husens brand och sammanstörtande, och dessutom åkerbruksredskap av samma typ, som än i dag användas i Palestina. Under denna by upptäcktes emellertid lämningarna av ännu en by, sannolikt förstörd 900 år f. Kr. Under detta lager blottades ett tredje sannolikt härrörande från en by, som förstörts under något av de krig, Ramses den andres efterträdare förde mot Israel. Och under denna tredje by stötte arkeologerna på en fjärde, som efter allt att döma blivit stormad och ödelagd 1500 år f. Kr. Man fann här grundmurarna till ett stort byggnadskomplex, vilket sannolikt varit ett tempel eller en borg. Det är möjligt, att det var denna by, som Otniel, Kalebs svärson, intog och brände. Mycket stämmer in med de beskrivningar, som lämnas i Domareboken. Spåren efter en våldsam kamp voro ännu tydliga. På gatorna lågo obegravda skelett och lämningar av vapen. Överallt hade elden härjat.

Olämplig skylt.

Dr. J. Julén vänder sig i Frikyrklig Ungdom mot den från valstriderna kända företeelsen, att man använder kristendomen som skylt för att valmännen skola sluta sig till ett särskilt parti. Författaren kritiserar med rätta olika partiers ensidiga hävdande av sina kristliga företräden och slutar:

Därför vill man utropa: »Bort med kristna skyltar vid de politiska valen!» Skulle de kristna därför uppgiva sin medverkan i det politiska livet? Nej, de skulle först då på allvar kunna börja den. I varje parti, där en ärlig kristen känner sig hemma, måste det väl finnas något i partiets strävan som har samhörighet med kristen livssyn. Det är detta som skall arbetas fram. Det är den kristnes uppgift, att inom sitt parti vinna gehör därför samt se till att det vid valen blir representerat av fullgoda personliga krafter. Kunde sådana föras fram inom alla partier, skulle intet parti ensidigt kunna göra anspråk på att representera kristendomen, tagen i verkligt ideell mening, men vår folkrepresentation skulle dock ej sakna en grupp av kristna personligheter, som av sina väljare fått det förtroendet att högst av allt verka för den folk- och klassförsoning, som är den sociala återspegligen av det sanna kristna broderskapet.

Kristna personligheter — det lider intet tvivel att tyngdpunkten ligger där även i fråga om kristendomen och politiken. Men ingenstädes lär det väl vara svårare att hävda en kristlig-personlig ståndpunkt än under den nutida politikens partitryck.

Missionsmedels förvaltning.

Till Missionsförbundets redaktion har insänts följande fråga?

Är det rätt att missionsföreningar och församlingar ur sina kassor bevilja lån?

Som svar därpå vilja vi påpeka, att det icke är lämpligt eller tillbörligt att rena missionsmedel utlämnas i form av lån. Det är att ställa missionsvännernas samlade medel i allt för stor risk. Även om vanlig betryggande borgen erbjudes, är det ej god ordning, att missionskassan blir lånekassa. Ofta är det ock förordat med stora svårigheter, då lånen skola indrivnas och under tiden äro pännin-garna bundna och kunna ej, om så erfordras, användas för sitt ändamål.

Till god nytta

för varje söndagsskollärare och ungdomsledare är K. I:s kurs i psykologi, hävdar en av de elever, som nyligen avslutat ifrågavarande kurs.

»Jag rekommenderar den för alla, som verka Herrens verk men särskilt för dem, som fått sig ålagt att handleda ungdom. Den är utomordentligt intressant och lärorik. Den ger inblick i själslivet och det på ett sådant sätt, att många förut kända problem lösas», yttrar sig en annan söndagsskollärare om samma kurs.

»Kursen skall säkert bliva till nytta och gagn för mig i söndagsskolarbetet, och vill jag på det varmaste rekommendera den åt var och en, som önskar hjälp i arbetet för de ungas fostran.» Så uttalar sig ännu en av dessa elever, som nyss avslutat sina studier per korrespondens över ämnet psykologi.

»Jag är tacksam för vad Förbundet genom dessa kurser ger oss unga, som ej kunna komma i tillfälle att studera på annat sätt.» Se där ytterligare ett vittnesbörd från en person, vilken betecknar sig själv som en tacksam elev.

Förmodligen finnas ännu flera både yngre och äldre söndagsskollärare, ungdomsledare och andra, som skulle ha stor nytta av att genomgå denna kurs. Under de senaste veckorna har K. I. haft att glädja sig åt rätt många nyanmälningar till såväl denna som övriga kurser, men då antalet elever kan vara obegränsat, önskade det gärna få hälsa ännu flera deltagare i kurserna välkomna. Prospekt och upplysningar angående kurserna lämnas gratis och franko. Tillskriv blott Svenska Missionsförbundets Korrespondensinstitut, Barnhusgatan 10, Stockholm.

Sprid Missionsförbundet!

Svårigheter i missionsarbetet i Kina.

— Av S. Tonquist. —

I ett föregående nummer berättade jag åtskilligt av glädjande art från Kina. Vad jag här tänker meddela rör sig om en av svårigheterna i det nutida missionsarbetet, nämligen faran för rövareanfall både på stationerna och under resor. Vi ha nyligen upprörts i vårt inre av underrättelsen om Alliansmissionens missionär Elias Blomdahls mördande av rövare. Vid tre olika tillfällen blev han tillfångatagen av banditer. Vid det första tillfället blev han plundrad in på bara kroppen samt därefter bunden vid ett träd och miss-handlad. Och vid det sista tillfället mördades han, på vad sätt har jag ännu ej hört. Oron är ock stor i vår provins Hupeh. Under det att man förr med ganska stor trygghet kunde färdas både på vatten och land, har osäkerheten de sista åren blivit så stor, att t. o. m. ångare anfallits. Hurudan ställningen är f. n., kan man få en föreställning om genom nedanstående.

En av svensk-amerikanska missionsförbundets missionärer gjorde ett besök i Kingmen. Under hans vistelse där intogs staden av rövare, vilka höllo staden i 17 dagar. Men när de sedan fingo höra, att en annan rövareskara ämnade intaga deras fäste bland bergen, lämnade de staden i god ordning utan att ställa till några oroligheter. Staden blev nu utan skydd och styrelse, ty ämbetsmännen hade flytt till andra säkrare platser. Ett halvt dussin hemliga föreningar väntade på tillfälle att intaga staden. Den farligaste av dessa var An-sha-tang, en sammanslutning av kommunister, vilka hade till mål att hemligen döda alla ledande män, som ägde skolbildning.

I denna svåra situation organiserade stadens äldste en försvarskår, bestående av en man från varje hushåll i staden. Kårens vapen utgjordes av pikar, knivar och käppar. Det värsta var emellertid, att flera av dessa försvarare voro medlemmar i något av dessa sällskap eller ock voro de i fullt sympati med dem. Under tre nätter höllo de vakt i staden. Och de förstodo konsten att hålla fredliga invånare vakna. Men närmare och närmare kommo An-sha-tangs skaror, och det var bara en tidsfråga, när de skulle intaga staden.

I detta kritiska läge sändes budbärare till den rövarehövding, som lämnat staden några dagar förut, med inbjudan att komma tillbaka med sitt följe och bevaka densamma. Budbärarna mötte hövdingen och hans folk, vilka redan voro på väg till staden. Dessa ville ej förbinda sig till något utan önskade ha fria händer. Men att de skulle föra en hel del av stadens folk med sig som gisslan, när de nästa gång av-

tågade, det kunde budbärarna hälsa befolkningen med.

När budbärarna kommo tillbaka och berättade detta, blevo invånarna slagna med den största förskräckelse. Flera telegram hade sänts och sändes nu till nationalistregeringen med begäran om trupper, men intet svar kom. Allt hopp syntes ute. Rövorna voro ej mer än en timmes väg från staden. Men då marscherade utan föregående varning regeringstrupper in i staden, och denna var räddad från en överhängande fara. Soldaterna återställde ordningen och höllo en ovanligt sträng räfst med kommunisterna och andra misstänkta element.

När ovannämnde missionär skulle återvända till Kingchow, var hela trakten full av rövare. Förbi de två städerna Kingchow och Kingmen går bilvägen Shasi—Siangyang. Men inga bilar trafikerade numera densamma. En del bilar hade rövorna tagit, och de andra vågade sig ej ut, detta var innehållet i det telegram, som kom från Shasi som svar på en förfrågan där. Missionären tillsammans med den infödde pastorn Wang beslutade då att söka taga sig fram på hästryggen. Hästarna voro redan hyrda, då ett telegram kom från Shasi med underrättelse, att en »Ford» skulle försöka komma upp till Kingmen följande dag. Och lyckades den komma fram, kunde de få följa med bilen tillbaka till Kingchow. Detta beslutade de att göra. Och dagen därefter vid middagstiden kom verkligen bilen, och resan kunde anträdas.

Vid bilstationen utanför staden kom en ny passagerare och envisades att följa med. Chauffören, som troligen kände mannen, ville hindra honom, men han var omedgörlig. Missionären och pastor Wang sade ingenting, men de tyckte, att mannen såg ut som en riktig bandithövding. Wang började emellertid att språka med honom. Han var till en början mycket förbehållsam, men Wang höll på, tills han blev riktigt meddelsam, och de kunde samtala i olika ämnen. Mannen blev till slut t. o. m. vänlig. Men han handlade litet underligt, ty då de foro igenom en stad eller större plats, ställde han sig i hela sin längd på bilens fotsteg och höll ett vitt band i sin hand. Detta var troligen något hemligt tecken. Då bilen var två och en halv mil från Kingchow, fingo de se fyra män stående i mitten av vägen. Chauffören saktade farten, och mannen på fotsteget sade några ord till dem, och bilen fick fortsätta. Nu förstodo missionären och pastor Wang, att utan denne man i bilen hade de med all säkerhet blivit plundrade, om inte något än värre hade hänt. Just utanför

Kingchow lämnade banditen bilen, och de resande togo ett hjärtligt farväl av honom. De tackade också Gud för hans bevarande hand över dem under den farofyllda resan.

En annan missionär från samma mission berättar om en resa på Han-floden. På tredje dagen kommo de till rövarehövdingen Sun Fa-hsiangs område. Litet innan de hunnit fram till en plats kallad Fengloho, kommo fem män med gevär i handen ned till floden. De befallde båtarna att lägga till, och medan två av dem riktade sina gevär mot dessa, gick en tredje ombord för att undersöka, vad som fanns i båtarna. Han befallde, att allt resgods skulle öppnas, varpå han genomgick det och lade undan en del, som om han tänkte att taga det med sig. Under tiden sökte missionären tala med männen på stranden. Men ledaren var ej lätt att komma till tals med. Han sade, att inga båtar fingo fortsätta, och han t. o. m. befallde de resande att gå i land. Men så i ett nu ändrade han ton och befallde mannen i båten att komma i land. »Hindra dem inte, låt de där sakerna vara, de tillhöra de resande», ropade han. För dem var det obegripligt, att han i en sådan hast så helt kunde ändra front. Men så fingo de se ett par motorbåtar komma uppför floden. Säkertligen skrämde dessa rövorna. Missionären och hans sällskap kunde fortsätta, och de gjorde det under tack till Gud, för att han sände motorbåtarna i rätta ögonblicket.

Längre nedför floden blevo de varnade av soldater att ej resa vidare, emedan hela trakten vimlade av banditer. Soldaterna voro nu på väg att bekriega dem, sade de. De resande väntade en stund, men som de ej vågade stanna över natten på denna vilda obebodda plats, fortsatte de nedför floden. De kommo till en sandbank och måste fara över till den motsatta stranden. Just som de rundade sandbanken, rusade en skara banditer ned för flodbanken och befallde båtarna att lägga till. Men i stället för att lyda, hoppade båtmännen ned i vattnet åt sandbanken till, och under skydd av båtarna drogo de dessa bort från stranden. Under tiden anlände en skara soldater och anföll rövorna. Det blev ett häftigt skjutande. Kulor veno runt omkring. De resande lågo raklänga på båtarnas botten. Kvinnorna och barnen skreko, och båtmännen svuro och förbannade. Det var några spännande ögonblick, men till slut voro de utom fara för kulorna, utan att någon blivit skadad. Men hade de kommit en minut senare, hade det, så långt människor kunna se, varit omöjligt att undkomma.

UNDERBAR FÖRVÄNDLING.

Eko från Kinshasakonferensen.

— Av Karl Aldén. —

»Om jag hade haft tillfälle att välja bland tidsåldrarna i vilken av dem jag skulle leva på jorden, hade jag valt 'i dag'.» Så sade en av deltagarna i Kinshasakonferensen, och jag instämmer av fullaste hjärta. Hela världen ligger öppen för oss, isoleringen är bruten. Explosionsmotorn i båt, bil och flygmaskin forcerar avstånden så man häpnar. Radion sänder ut budskap efter budskap över världen med sådan fart, att den djärvaste hade aldrig kunnat få en tanke i den riktningen för ett fåtal år sedan. Talaren i New York låter radiera sitt föredrag över London och vidare till Sydafrika, och hans budskap når sistnämnda del av världen — en sträcka på 15,000 km. — på kortare tid än ljudet av hans röst behöver för att nå sista bänkraderna i lokalen där han står. — Jag hade absolut valt att leva nu, om valet varit mitt.

Missionsverket har sina givna fördelar av denna enorma utveckling på jorden. Stora konferenser med delegater från världens alla hörn kunna hållas på vilken fläck av jordklotet man helst behagar välja. Jerusalemsmötet är något enastående i detta slag med sina över 200 ombud från hela världen. Kinshasakonferensen med 160 ombud är också något märkligt i missionshistorien. Det var ju också femtioårsjubileum. Femtio års missionsarbete, och Kongo är något annat *nu* än det var *då*. Dessa år ha kostat mycket, många böner, mycket pengar, många liv — ett tåre-

Resan fortsattes vidare under otroliga faror och svårigheter, men under hela tiden sågo de Guds beskyddande hand över sig. Med undantag av banditerna voro alla de mötte så vänliga de kunde vara. Men de klagade över de olidliga förhållandena, under vilka de levde. De kunde ej ens inbärga den gröda, som växte på fälten, utan den fick förstöras. Och under djup medkänsla med folket utbrister missionären: »Skall detta av krig och rövare förtrampade land någonsin få frid och ordnade förhållanden?»

Av det ovanstående framgår, att Herrens sändebud i Kina äro i stort behov av våra förböner. De leva f. n. under ytterst svåra förhållanden. Men Gud är mäktig att bevara. Ibland låter han dock sina tjänare lida mycket, ja, ända intill blods. Och härtill fordras nåd och kraft, vilket Gud också giver i rätta stunden. Låtom oss därför kämpa för missionärerna i våra böner till Gud, att de må få nåd att under alla förhållanden förhålliga Guds namn.

såde utan motstycke men med en glädjeskörd, en *underbar* skörd för Guds rike.

Jag skall aldrig glömma ett av talen på jubileumsdagen. Det var en ung missionär, Mr. Coxill, som höll detta tal. Ur detsamma låter jag följande gå vidare. Han berättade huru han en dag var bringad nära förtvivlan på grund av palaver med de infödda och sade till en svart lärare: »Dessa palaver äro förskräckliga och driva mig nästan till förtvivlan.» »Vite man», svarade den infödde pastorn, »du vet inte vad palaver är. Jag har sett vita män i tidigare dagar utan en enda vän att tala till, med tårar rinnande utför deras kinder.»

Mr. Coxill kände, att den svarte pastorn talade sant och fortsatte: »Våra infödda glömma ej huru de första statsmännen dödades, huru missionärerens hus brändes ner och dessa pionjärens liv voro hotade. Många av våra medlemmar skola minnas till döden, huru de sågo en av våra första missionärer nästan lamslagen av sorg och ensamhet bärande i sina armar sin unga hustrus livlösa kropp. Ett år senare fick han själv hembud på samma station. Fem gånger å rad kom vår missionsbåt från stationerna högre upp i landet nedför floden med flaggan på halv mast. — — —

Medan vi i denna jubileumstid ära minnet av våra pionjärer på fältet, låt oss ej glömma dessa i våra hemländer, vilka ej givit mindre genom bön, gåvor och tjänande. Jag tänker på en gammal dyr själ, som satt framför mig på ett möte i England för några månader sedan. Hennes ansikte strålade av sympati och intresse. Denna kvinna har levat nästan hela sitt liv i jämförelsevis små omständigheter emedan hon gav sin lilla förmögenhet till vår mission i tidigare dagar.

I början av detta år kom ett torftigt klätt par arm i arm till vårt 'London Mission House' medförande ett paket inslaget i tidningspapper. När det öppnades befanns det innehålla 100 st. enpoundssedlar (1,800:— kr.). Detta var ej heller första gången de kommo för att lägga ned vid Mästarens fötter, vad de kunde offra.

Jag tänker alla våra missioner ha sådana heliga bakom arbetet. Om vi ej hade dem, kunde vi ej gå framåt som vi nu göra. Men huru varsamma och försiktiga skola vi ej vara, när det gäller användningen av sådana medel.

Huru kunna vi rätt ära dessa, vilka i årtal kämpat i bön för Kongo. Vi

kunna ej annat än tacka Gud, som känner dem, och en dag skola de möta sina svarta bröder och systrar inför deras Faders tron, dessa som de bedit in i Guds rike.

Jag undrar huru många av oss som bedits ut till Kongo av våra mödrar. Jag har det. Må Gud välsigna i dag alla dem som glatt givit sina barn, att de må tjäna Gud i Kongo.

Låt ett budskap av 'kärleksfullt kamratskap' ringa ut över världshaven i dag från denna jubileumskonferens till våra medarbetare i hemländerna i det vi säga: 'Fortsätt att bedja. I ej mindre än vi rädden själar i Afrika, för vilka vår Frälsare dog.'

Min egen stations historia är sådan, att den griper oss alla. När våra pionjärer landade där för 40 år sedan, funno de slavmarknad i full gång och folket var kannibaler. Kort tid efter deras ankomst foro två av missionärerna tvärs över floden i missionens lilla ångbåt. De landade vid ett fiskareläger. Men där möttes de av en fruktansvärd syn. Ngombefolket hade överfallit detta fiskarefolk, kallat Mongo, dödat dem alla och hade just gjort i ordning kropparna för att bära dem inåt landet till sin kannibalfest. I dag ha vi bland detta Ngombefolk några av våra bästa församlingar, vid Ikau missionsstation sitta Mongo- och Ngombekristna sida vid sida i gudstjänsterna och i träningsskolorna. En Mongoevangelist var den förste som bar korsets budskap till Ngombefolket, dessa Mongofolkets mördare. I dag ha vi 900 infödda arbetare och 13,000 församlingsmedlemmar här. Från forna kannibaler och avgudapräster, från män och kvinnor höra vi: 'Han älskade mig. Han dog för mig!.' Så långt Mr. Coxill.

Underbara äro i sanning Herrens verk. Andra hava arbetat och vi ha fått gå in i deras arbete. Vem vill ej leva i dag — *nu* — och se de under som ske i folkvärlden. Nu sker vad *aldrig* förr har skett. Vem betraktar ej Jerusalemsmötet med häpnad, där vita och färgade sitta sida vid sida och rådgöra om Guds rikets angelägenheter, inte bara för ett land eller ett par nationer utan för *en hel värld*, den värld som Jesus kom att frälsa. Det sades också uttryckligt i Kinshasa, att helt säkert vore detta sista konferensen där den infödda kyrkan i Kongo ej var representerad av män ur dess egna led. Missionsverket är icke längre en de vitas sak att ansvara för, det håller på att bli alltmer en verklig världsmision, där världens alla folk få taga del.

Missionärskåren.

Adressen till missionärerna vid Loubetsi station i franska Kongo är numera:

Mission Evangélique,
Loubetsi, N'Tima,
Pointe Noire.
Moyen Congo.

Vi Loubetsi är f. n. P. Alg. Nilsson, fru Olga Nilsson och fru Matilda Larsson stationerade.

Predikantkåren.

Pastor A. E. Lindbergs, Viskan, adress är efter den 1 december Bjällsta, Indal.

Pastor Karl Skogings adress är efter 1 december, Avelsbol, Norra Fjöle.

Pastor Göran Hjelm's telefonnummer är Uppsala 48 02, alltså icke det nummer som tidigare uppgivits i denna tidning.

Pastor Erland Wiklund, Lycksele, har antagit Sundsvalls brödraförsamlings kallelse som dess predikant med uppgift att förnämligast verka inom församlingens kretsar Skönsmon och Skönsberg. Platsen tillträdades 1 febr.

Underhållare saknas.

alltfort för skolgossar och hjälplärare vid ett flertal av våra missionsstationer i Kongo. Vi inbjuda därför församlingar, söndagsskolor, ungdoms- och juniorföreningar samt enskilda missionsvänner att anmäla sig som underhållare av en skolgosse eller hjälplärare under adress: Svenska Missionsförbundet, Barnhusgatan 10, Stockholm C.

Kostnaden per kalenderår är respektive 50 och 100 kronor, som kunna insändas antingen på en gång eller i smärre poster på tider, som för underhållarna bäst lämpa sig, och alltid med tydlig uppgift om medlens ändamål. Förfrågningar besvaras tacksamt omgående.

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Världsmissionen är tillmätt ej efter mänskliga mått utan enligt alltigenom gudomliga dimensioner. Se Joh. 3:16, Matt. 28:18—20. En syndig och förvillad värld full med syndiga och förvillade människor skall bli på nytt en Guds värld, ett Guds rike d'r gudsmänniskor bo. Detta är världsmissionens mål. Med de färgade folken ha vi del i fallet. I allas våra bröst ha vi samma behov, behov av återlösning från oss själva, från synd, behov att få del av liv, överflödande liv från Kristus till omskapelse och nydaning — till Kristuslikhet. Mätte detta mål vinnas genom den kristna världsmissionen. Gud signe sitt verk alltfort!

Johan Erik Bodin.

När vi denna gång skriva namnet Johan Erik Bodin är det för att meddela, att en bland våra mest kända missionsmän gått ur tiden.

Tisdagen den 6 november avled nämligen i sitt hem i Säftele predikanten J. E. Bodin. Budet om hans död kommer väl icke alldeles oväntat, ty under de senare åren har hans hälsa varit svag, och det var med stor ansträngning, som han kunde delta i jubileumskonferensen.

Med honom har återigen de gamlas led glesnat och Missionsförbundet förlorat en man med så säregen prägel, att saknaden måste kännas i vida kretsar. Under sin levnad har Bodin hunnit vida omkring med sin Herres budskap icke blott inom vårt lands gränser utan också utom detsamma, där han varit ute under synnerligen sällsamma omständigheter. Sålunda har han under tre olika perioder rest omkring i Amerikas Förenta Stater, dels tjänat enskilda församlingar, dels rest omkring bland svenska emigranter. Utom sitt evangeliska arbete ägnade han flera år åt botaniska studiefärder under sin senaste vistelse i Amerika, och om resultatet av dessa hans studier bär hans synnerligen rikhaltiga herbarium vittne. Mästarens ord: »Skåden liljorna på marken», fick hos Bodin en bokstavlig tillämpning.

Som predikant skilde han sig från det stora flertalet. Hans predikan bar vittne om skarp blick för bibelordets sanning och ande. Framställningens klarhet gav vanligen åskådlighet åt djupheterna. Hans predikan varade ofta över timmen, men den gav också mycket av värde. För den, som sökte sanning och uppbyggelse mer än sensation, var hans predikan rikt givande.

Bodin föddes i Holmedals socken, Värmland, den 4 april 1854. Redan vid 14 års ålder kom han till ett andligt genombrott och frid med Gud, och fastän endast ett barn blev han vittne om vad han funnit genom sin tro. Endast tre år senare sökte och vann han inträde vid missionsskolan i Kristine-

Trädet.

Det står ett träd vid vår gamla kvarn
med mäktigt susande grenar,
Till åren är det endast ett barn
emot dalens förkrympta enar.

Vi lekte kring det i unga år,
då det som skott sköt ur jorden,
en liten telning i dalens snår;
men vi voro stora i orden.

Så ha vi kivats i lust och fröjd
om stjärnor och lyckans klöver,
att vi ej sett, hur i himlens höjd
vårt träd har vuxit oss över.

Och när det sjunger i dalens lä,
så milt som när harpor tona
och själva björkarna stå på knä
för visdomen i dess krona,

då är det oss ingen harmoni —
och bittert vårt hjärta klagar,
att trädet har vuxit oss förbi
när vi kivats i hemmets hagar.

Viktor Myrén.

Missionsinkomster.

Oktober 1927.	
Inre missionen	5,216:04
Yttre missionen	28,089:14
Missionen utan uppg. ändamål	17,808:—
	Kronor 51,113:18

Oktober 1928.	
Inre missionen	12,328:82
Yttre missionen	47,875:08
Missionen utan uppg. ändamål	1,629:85
	Kronor 61,833:75

Etnografiska Vandringsmuseet,

kombinerat med missionsfilm från Kongo, förevisas av missionär Aug. Jansson på följande platser:

Vrigstad 19—25 nov.,
Smål. Anneberg 26 nov.—1 dec.,
Nässjö 3—9 dec.

Svenska Missionsförbundets expedition.

hamn. Han kom in i dess första klass ej endast i vanlig mening utan också i så motto, att det var skolans första läsår. Omedelbart efter läsårets slut reste han i Bergslagen, och efter hemkomsten från Amerika 1895 hade han sin verksamhet huvudsakligast i södra Sverige.

Efter 1906 och till 1923 var han anställd av Värmlands Ansgariiförening. Frid över hans minne.

E. T.

Det andliga livets fördjupande.

— Av D. Lunde. —

Under tidens oro och förflackning finnes hos många en djup åstundan att komma närmare sanningens livskällor och till ett fördjupat Gudsliv. En längtan, vilken alla uppriktiga Guds barn glädjas åt. Inom Guds församling har denna längtan alltid funnits om än i mer eller mindre grad. Det är ock ett av församlingens viktigaste livsbehov, att det andliga livet förnyas och tillväxer. Endast därigenom bevaras det samma. Med stagnation inträder död.

Skall således det andliga livet äga bestånd och uppnå den fullhet och den mognad, som Herren i sitt ord talar om, är det klart, att det icke kan ske utan genom växandets lag. Därför manar aposteln de troende i Efesus att i alla stycken växa upp till honom, som är huvudet, Kristus. 4: 15. Vad innebär då det andliga livets fördjupande? Och huru ger sig detta tillkänna?

Inför dessa allvarliga frågor, vill jag söka nedteckna några tankar i detta viktiga ämne. Vi sjunga så ofta i en sång: »O, så drag mig, drag mig närmare till dig, tills jag helt din egen är.» Då en själ av hjärtat beder så, är den på rätt väg. Vi förutsätta att denna bön blir hörd och bedjaren kommer Gud närmare. Vad är det, som sker, då en själ kommer Gud nära? Då den samaritiska kvinnan kom Jesus nära och hans ord fick med sitt ljus upplysa henres själ, lärde hon känna sig själv såsom aldrig tillförne. Och utan denna självkänedom hade hon säkert blivit kvar i sina synder. När Paulus ser sitt liv i Guds nåds ljus, utbrister han: »Herrens nåd har rikligen överflödat, tillika med tron och kärleken i Kristus Jesus. Det är ett fast ord och värt att på allt sätt mottagas, att Kristus Jesus har kommit i världen för att frälsa syndare, bland vilka jag är den främste. 1 Tim. 1: 14, 15. Det är i sanning en väckande självdeklaration av denne helige man. Ju närmare Gud vi komma, desto mera lära vi känna oss själva.

Således kunna vi säga, att det andliga livets fördjupande innebär först och främst en fördjupad självkänedom. Endast genom Guds stora nåd och i erfarenhetens skola föras vi till en djupare självkänedom. En stilla stund inför Gud och hans ord kan giva ljus över både hjärtats uppsåt och vardagslivets handlingar. Det är en stor benägenhet hos många i våra dagar att lägga sin egen måttstock över andra troende. Genast är man färdig med sin undersökning, vilken vanligen leder därefter, att man finner sig själv vara mycket bättre än dessa. Man såg så mycken brist hos andra, men hur var det i det egna hjärtat? Fanns det män-

ne ingenting där att begråta och av behov att få ändrat? Min vän, var varsam i din dom över andra. Var hellre sträng mot dig själv och mild mot dina bröder. Har icke jämförelsen med andra manat fram ödmjukheten i ens eget hjärta, står man i ganska stor fara att fastna på det skäret, som heter självöverskattning. Pauli ord i Rom. 12: 2—3 har mycket att lära oss i denna sak. Den gamla adamatiska naturen har stor benägenhet att vilja något vara och strävar ständigt efter mänsklig ära och berömmelse. Och därför är det mycket svårt för den att vara liten och ringa och med villighet tjäna i det fördolda utan människors beröm och erkännande, som icke blivit frälst från egenkärleken och ett köttligt sinne. Endast genom ett helt uppgivande för Herren och den gamla människans korsfästade med Kristus, kan Andens nya liv komma till rätt herravälde hos oss. Gal. 5: 24—25.

Till självkänedom hör alltid syndakänedom. Man ser alltmer sin egen stora brist och litenhet. Detta drag möter oss från bibelns blad och för övrigt i Guds rikes historia på jorden. De mest helgade och för Guds rike nitälskande personer ha djupast känt sin egen ringhet och ovärdighet. Det berättas att då den nitiske och välsignade missionären dr. Carey en gång låg mycket illa sjuk, tillfrågades han, över vilken text han ville att man, i händelse han doge, skulle predika vid hans begravning. Han svarade: »O, jag känner, att en sådan stackars syndig varelse som jag är ovärdig till att hava något sagt om mig; men om en predikan skall hållas, så låt den bliva över Ps. 51: 3 »Gud vare mig nådig efter din godhet och avplana min synd efter din stora barmhärtighet.» Ett liknande drag möter oss i profeten Esaia' ord uti det 6 kap., där det heter, att då profeten kom nära Gud och såg hans härlighet, säger han: »Ve mig, jag förgås! Ty jag har orena läppar, och jag bor ibland ett folk, som har orena läppar, och jag har sett Konungen, Herren Sebaot.» Vilken mäktig känsla och förnimmelse av Guds närvaro, men på samma gång en allt djupare inblick i människans utblottelse och orenhet! Ja, inför Herren försvinner den egna berömmelsen, och allt vårt liv befinnes vara såsom ett fläckt kläde. Aldrig känner man sig själv på ett rätt sätt som i Guds närhet.

En fördjupad självkänedom banar ock väg för en sann gudskänedom. Det andliga livets fördjupande innebär därför en djupare gudskänedom. Dess innersta väsen är uttryckt i de orden: »Men detta är det eviga livet, att de

känna dig, den ende sanne Guden, och den du har sänt, Jesus Kristus.» Till denna levande och sanna kännedom om Gud, skall Guds helige ande undervisa och leda oss. Joh. 16: 14—15. Här är fråga om något, som berör oss djupare än huvudkunskap och starka sinnesrörelser. Det är att känna och få del av Guds egenskaper. Ty »Gud har genom sin makt skänkt oss allt, som hör till liv och gudaktighet genom kunskapen om honom, som har kallat oss medelst sin härlighet och underkraft. Genom den har han ock skänkt oss sina dyrbara och mycket stora löften, för att vi skola, i kraft av dem bliva delaktiga av gudomlig natur och undkomma den förgängelse, som i följd av den onda begärelsen råder i världen. Här öppnar sig för oss en djup och underbar källa med friskt, levande vatten, en guldgruva med dyrbara skatter, vars innehåll är större, desto djupare vi tränga ned.

Det andliga livets fördjupande är således mera delaktighet av Gud. Hans egenskaper överflyttas eller ingjutas i oss. Hur blir det då och hur visar det sig? Jo, säger Petrus: »Vinnläggen eder just därför på allt sätt om att i eder tro bevisa dygd, i dygden kunskap, i kunskapen återhållsamhet, i återhållsamheten ständaktighet, i ständaktigheten gudsfruktan, i gudsfruktan broderlig kärlek, i den broderliga kärleken allmännelig kärlek. Ty om detta finnes hos eder och mer och mer förökas, så tillstodjer det eder icke att vara overksam eller utan frukt i fråga om kunskapen om vår Herre Jesus Kristus. Den åter som icke har detta, han är blind och kan icke se; han har förgätit att han har blivit renad från sina förra synder.» Dessa utomordentligt allvarliga ord tillkännagiva det andliga livet i sin praktiska tillämpning. Och brister det där, vad gagnar väl då allt tal, alla predikningar och konferenser, som ju skulle bibringa kunskap och kraft i dessa stycken.

Den helgade vandeln och barnaenfalden i vår gudstro kommer alltid att förbliva det bärande och mest vägande, då det blir fråga om djup andlighet. *Ju mera Kristus-sinne, desto mera Kristus-likhet.* Fil. 2: 5—8. Augustinus säger: »Ju större ödmjukhet, dess mera rum och dess mera fullhet. De stolta höjderna låta regnet rinna bort ifrån sig, under det de låga dalarna bliva rikligen vattnade.» Vilken djup sanning gömmer sig icke i E. G.—n bekanta sång: »Ett stilla barnahjärta, man får ej hur som helst, Det går ej utan smärta att bli så genomfrälst, Det kostar tåreströmmar, förrän jag helgas så, att alla mina drömmar i Jesu ande gå.»

Östervåla missionsförsamlings sängkör.

Från Östervåla.

Under veckan 29 okt.—4 nov. hade undertecknad förmånen att få leda en körkurs i Östervåla, där en snart 70-årig missionsförsamling bedriver en synnerligen kraftig och välsignelserik verksamhet.

Församlingens blandade kör består av ett 30-tal sångare med ovanligt goda röster och besjälade med ett varmt intresse för den kristna körsången. Under kursen hölls lektioner i allmän musiklära, tonträffning och tonbildning, varje kväll mellan kl. 6 och 11, varjämte ett antal nya sånger inövades för söndagens avslutningskonsert.

Körsången har gamla anor i denna del av det gamla Fjärdhundra. Beträffande missionsförsamlingens körverksamhet var det Joel Blomkvist, den på sin tid mycket nitiske och kunnige sångaren och tonsättaren, som i början av 1800-talet samlade några för sång intresserade ungdomar från skilda delar inom Östervåla socken, varvid även en sångkör bildades.

En av veckodagarna företog jag tillsammans med min värd, Josef Wåhlén, och pastor W. E. Ruth, som f. n. uppehåller predikantbefattningen i de till församlingen hörande tolv kretsarna, en biltur till Ingeborgbo, där en av banbrytarna för den fria missionsverksamheten, Erik Ersson, på sin tid bodde. Det berättas, att han reste från Östervåla ända upp till Hälsingland för att om möjligt finna någon, som förstod hans själs bekymmer och som kunde giva honom ett svar på frågan: »Vad skall jag göra, att jag må varda frälst?» Det var till samme Erik Ersson, som Oscar Ahnfelt i början av 1850-talet for, sedan han under sin färd genom socknen frågat, om det fanns någon s. k. läsare. Kommen in på gården stannade han, slog an någ-

ra ackord på sin gitarr och sjöng: »Här kommer en främling från fjärran ort, låt upp, låt upp!» Ersson, som stod och snickrade i den till gården hörande lilla stugan, gick ut och ställde sig på trappstenen och lyssnade storligen förvånad till sången. Då Ahnfelt kom till versen:

»Har du ej städad, är du ej ren,

Likväl låt upp!

Han själv dig renar, ja, Han allen.

Låt upp, låt upp!»

gick det upp ljus för honom. Han öppnade sitt hjärta och mottog Herren, just som han var. Efter den dagen blev hans valspråk: »Herrens tjänst framför allt», och han började sedan med glädje att offra för evangeliets framgång, såväl då det gällde penningar som tid och kraft. Han kom att intaga en ledande ställning i den efter hand växande troende skaran och sörjdes vid sin bortgång som en sannskyldig fader i Kristus.

Från Ingeborgbo ställdes färden till Buckarbyn, där en av Östervåla missionsförsamlingens mest gudhängivna och verksamma medlemmar på sin tid bod-

Anders Olsson i Buckarby.

»Nu är det jul igen!»

Det var min första tanke, sedan jag öppnat bokrullen, som brevbäraren stack till mig genom dörröppningen. »Så'nt här får ju inte plats i brevlådan», yttrade han något vresigt. Undra på det. Det var en väldig rulle. Låt mig se — fem stycken jultidningar.

Låt oss börja med lillans tidning. Den heter *Barnens Julafton*. Den var nästan bara »gubbar» i, och så litet om julkarameller och tomtar samt julgåvor. Tänk! Den kostar bara 35 öre och är ett helt litet konstverk.

Så ha vi *Barnens Jul*. Den passar gossar och flickor, vilka kunna läsa något så när och som önska sig en tidning med litet högre pris än den nyss nämnda. Den kostar 40 öre. Vilka spännande berättelser! Och vilka tilltalande teckningar se'n!

Därnäst kommer *Kring Granen och Brasan*. Den har med åren blivit juniorpojkarnas och juniorflickornas egen tidning. Den talar om pojkbragder och godhjärtade tolvärsflickor. 55 öre kostar den. Mer behöver inte sägas. Den talar för sig själv.

Hem Hem utgives årligen, sedan 1905, om man får lita på dess eget vittnesbörd. Det är ungdomens tidning. Och en värdefullare sak kan en ung människa inte få för 1:10 till jul. Den är utan överdrift värdefullare än någonsin. Minnen från barndomshemmet, nedtecknade av distriktsf. O. W. Genander, pastorerna Fritz Peterson, Aug. Rosén, Olof Hall, Frank Mangs och Josef Roth, samt musikdirektör Gunnar Petersén äro intressanta. Därtill kommer att de flesta utfört teckningarna

de. Gården skötes numera av äldste sonen, styrelsemedlem i församlingen. Yngste sonen är pastor August Rosén. I den till 60-årsjubileet för några år sedan utgivna minnesskriften heter det med rätta: »Anders Olsson i Buckarby är en av dessa ledare, vars tro vi böra efterfölja». Han var församlingsföreståndare och en flitig förkunnare av Guds ord. Utrustad med helbregdagörelsens gåva blev han genom trons bön, handpåläggning och smörjande med olja i Herrens namn många lidande och sjuka till stor välsignelse. I den förut omnämnda minnesskriften säger den nu hemgångne pastor Olof Olsson: »Vid svårare sjukdomsfall, såsom hela familjer insjuknade, brukade Anders Olsson i Buckarby och jag följas åt. Vi körde i par. Och Herren utförde stora ting. O, du min oförgätlige broder. Din tro och din bild skall alltid följa mig. Du hade sett Jesus, och du såg Jesus.»

Nu ha de båda nått sin tros mål och ingått i den sviga sabbatsvilan.

G—r P—n.

Predikantmötet i Ramvik.

Inför Guds ansikte och under Andens ljus och ledning gick Västernorrlands- och Jämtlands predikantförbunds årsmöte i Ramvik av stapeln den 17—19 oktober. Det var ett alltigenom andligt och gott möte och har efterlämnat heliga intryck och givit kraftiga impulser, som mana till helig tjänst.

Det var kärt att få möta de 30 deltagarna, som bedjande och väntande efter välsignelse samlades i Högsjö missionsförsamlings kapell i Västansjö på aftonen den 17. Deltagarna voro från Jämtland, Medelpad och Ångermanland.

Det härskade en mäktig stämning i mötet, då nestorn i predikantkåren, J. P. Bykvist, höll konferenspredikan. Till text hade den 78-åriga brodern valt 1 Kor. 4: 1—2. Med helig gripenhet talade han om predikantens gärning som förvaltare av Guds hemligheter, om gärningens höghet och allvar, samt den trogne förvaltarens lön. Det var en givande förkunnelse, grundad som den var på en lång tjänsts olika erfarenheter.

Ordförande för mötet blev distriktsförest. Th. Nordstrand, till sekreterare valdes pastor O. Bergin.

Pastor Joel Kullgren, Skönvik, föreläste om »Gudsbildens spänning och enhet», och blev varmt avtaeckad för sitt intressanta arbete. Över ämnet: »Psykoanalys och kristendom», hölls ett in-

själva. Hem. Hem ger i år en mäktig hemkänsla. Om det varit svårt att få upplagan att räcka föregående år, hur skall det då inte bli i år?

Men när far öppnar *Vinterny*, säger han: »Det var ändå den bästa skatten i bokrullen». Se på omslagsvinjetten! Kyrkan och slädskjutsarna, det minner om jul. Julbeträktelsen av Frank Mangs på första sidan, talar om Guds välbehag, och Carl Bobergs dikt om julens högtid för vår känsla och tanke till stilla julekväll med tindrande julgran och gnistrande snö. *Vinterny* är en av Sveriges värdigaste och gedignande jul-tidningar.

Så höll jag så när på att glömma den gemensamma favoriten för hemmet *Lek och allvar*. Den innehåller flera pigga sånger. Det är femte samlingen.

Så återstår då blott en sak, som nu är den viktigaste: att ge Svenska Missionsförbundets Förlag händerna fulla av arbete natt och dag tills kl. 12 på julafton. Alle man till verket! Det är en stor och härlig mission att sprida vår egen goda litteratur! Låt nu de andra sköta sitt, var solidarisk och målmedveten! Börja i tid, och håll sedan ut! Tänk på att det är en stor missionsgärning.

Hj. Löfgren.

struktivt inledningsföredrag av pastor Alfr. Maathz, Härnösand. Så följde en mycket livlig diskussion, som resulterade i ett uttalande till styrelsen och kollegiet för vår skola på Lidingö.

Ett ämne som tilldrog sig stor uppmärksamhet, och gav mycket för både hjärta och förstånd var: »Kunna vi tillämpa Kristi etik i den närvarande tiden?» Matt. 5 och 6. Inledare var pastor Gust. Svensson från Sundsvall. Pastor Nils Holmstrand inledde frågan om »Frikyrkorörelsens ställning och uppgift gent emot arbetarrörelsen». Även i denna fråga gjordes ett uttalande, som mycket väl motsvarar och giver uttryck för samtalet över densamma. Uttalandet har följande lydelse:

»Vi framhålla, att den kristna folkväckelsens andliga hänförelse alltjämt är en djupt omskapande social faktor, att den kristna etiken och Jesu broderskapsideal alltjämt utgör en dom över, och en uppmaning till nydaning av det mänskliga livets alla områden. Men den förvandling den äkta kristendomen åsyftar är så grundlig och omfattande, att den ej helt kan utföras av något känt politiskt parti. All strävan för social rättfärdighet, från vilket håll den än kommer, måste därför vinna församlingens bifall, och dess mötande av alla människors personligt religiösa behov måste ske från en ståndpunkt, som verkligen är höjd över partierna. Därför anse vi det beklagansvärt, att vår verksamhet och vissa partipolitiska strävanden kommit att allt för mycket identifieras. Detta är så mycket mer beklagansvärt, som emellan arbetare- och väckelserörelsen i det förlutna funnits ett samband, vilket numera långa stycken upplösts, till skada för båda parterna.

Vi uppmana de kristna arbetarna, att inom arbetarrörelsen hävda den kristna etiken, och arbetarna i allmänhet att icke underskatta eller förkväva sina djupa, andliga behov på grund av fördomar, som numera kunna betraktas som avlivade.»

Mötets sista ämne blev: »Känslö- och kunskapsbetonningens moment i den evangeliska förkunnelsen.» Detta behandlades genom föredrag av pastor J. W. Lindén, Sollefteå.

Pastorerna Gust. Svensson, Sundsvall, H. Sjödin, Salsåker, och Nils Holmstrand, Härnösand, välkomnades som medlemmar i predikantförbundet.

En hel del för predikantförbundet viktiga frågor avgjordes, och sedan styrelseval ägt rum, avslutades mötet av ordföranden. I avslutningstalet betonades, att det varit dagar med Gud och inför Hans ansikte. I detta uttalande hördes kraftiga instämmanden från bröderna. Gud vare tack för årets predikantmöte!

Högsjö Missionsförsamling hade gästfritt mottagit detsamma. Gemensam middagsspisning var anordnad, och på bästa sätt hade allt ordnats. Allmänt instämmande också i ordf. tack till församlingen.

O. Bergin.

Distriktmöte i Överhogdal.

Den 27—28 oktober hölls möte för Jämtlands och Härjedalens distrikt i Överhogdal, Härjedalen. Men redan den 26 på kvällen hölls välkomstsamkväm för ombud som redan då kommit. Handlanden P. Byström, Älvros, mötets värd, hälsade ombuden välkomna till Överhogdals församling. Överhogdals missionsförsamling är den äldsta församlingen inom distriktet. Den bildades två år tidigare än Missionsförbundet.

På lördag vidtogs distriktsmötets förhandlingar. Till mötets ordf. valdes distriktsförest. A. M. Karlstedt och till sekr. affärsmannen P. Brandén. Efter hälsningsord av ordf. höll pastor O. Olausson en föreläsning över ämnet, »Distriktet vid tiden för Sv. Missionsförbundets 50-årsjubileum». Mötet uttalade som ett önskemål att pastor Olausson skulle fortsätta att samla historiska uppgifter över församlingarna inom distriktet. Ett önskemål var också att föreläsningen skulle inflyta i Missionsförbundet. Pastor Jakob Grundström höll inledningsföredrag om ungdoms- och juniorverksamheten. Både i föredraget och i det därpå följande samtalet framhölls som önskemål, att studiekurser skulle hållas i ungdomsföreningarna och församlingarna för att därigenom fostra fram ledare. Distriktet har för närvarande 15 ungdomsf. och 7 juniorf. med sammanlagt omkr. 500 medlemmar.

Efter middagsrasten talade missionssekr. Axel Andersson över ämnet, »Gamla och nya testamentets församlingsbegrepp». Den intressanta föreläsningen, som åhördes med stort intresse, styrkte åhörarna i deras uppfattning om den bibliska församlingsprincipen.

Som distriktsråd valdes Jämtlands och Härjedalens Ansgariiförenings styrelse. Som medlem i valkommittén vid Generalkonferensen 1929, valdes pastor Jacob Grundström och till S. M. U:s valkommitté pastor O. Olsén.

På lördag kväll och under söndagen hölls välbesökta offentliga möten. En stor hop missionsvänner hade också kommit från andra delar av distriktet. Ombuden voro 22 och representerade 15 församlingar och ungdomsföreningar. Distriktsförest. Karlstedt avslutade det i allo givande mötet med att frambara distriktets tack till Missionsförbundet och Överhogdals missionsförsamling.

J. G—m.

För predikanter.

Handledning till den kristna församlingens tjänst är nu utkommen.

Inb. i starkt skinnb. pris netto 2:50.

Svenska Missionsförbundets förlag.
Stockholm.

L. O. Nylander 60 år. Från församlingarna. Kring årets Ansgarius.

Pastor L. O. Nylander fyllde den 14 nov. 60 år. Han är född i Skog, Helsingland. Efter djupa själsstrider blev han i 20-årsåldern omvänd och kom till levande tro på Gud. Gripen av sin upplevelse kände han sig kallad att offentligen vittna därom och stod snart som medarbetare i söndagskolan.

Efter en hel överlåtelse åt Gud stod han snart i predikanternas led. »Mitt förbund med Gud har fått vara det avgörande i livets alla växlingar och förhållanden under de senaste 30 åren», säger broder Nylander. N. verkade först som biträdande predikant i sin hemförsamling. Därefter tjänade han som evangelist i hälsingebygden m. fl. platser. Under tvenne perioder har han varit Järfösö friförsamlings predikant och föreståndare samt innehåft liknande befattning inom Västerfärnebo missionsförening i 3 år. Vid början av år 1917 kallades N. till predikant i Dal. Ansgariiförening, vilken tjänst han innehade tills han för snart 4 år sedan på grund av sjukdom blev tagen ur verksamheten. Att br. N. under sin tid som Herrens vittne fått vara redskap till stor och mycken välsignelse, är känt och visst. Själv säger han: »När jag nu står inför min 60-årsdag och ser tillbaka på Guds underbara ledning i mitt liv måste jag utropa: Gud vare evinnerligen tack och lov för allt!»

Undertecknad, som de sista åren ofta varit i tillfälle besöka broder N. vill även vittna om, att det är en välsignad skola att i detta provade hem få umgås med så ödmjuka och hängivna trossyskon som pastor och fru Nylander. Må Gud välsigna dem i fortsättningen.

V. G.

En behjärtansvärd vädjan.

Finns det någon, som även under kommande år vill hjälpa oss här i Lappland att sprida våra tidningar, Missionsförbundet och Ungdomsvännen? Föregående år har missionär J. Öman förmedlat tidningarna åt många, som icke själva ha råd att hålla sig med densamma. Dessa undra nu, hur det skall bli framdeles, när de icke längre kunna räkna på J. Öman. De se det som en stor förlust, om de ej längre få behålla tidningarna. Emellertid är undertecknad villig att förmedla tidningarna åt dem, som bäst behöva desamma. Medlen här för sändas till Svenska Missionsförbundets Expedition, Barnhusg. 10, Stockholm.

Rob. Stenzelius, Gunnarn.

Vi äro hjärtligt tacksamma till broder Rob. Stenzelius för hans villighet att ombesörja förmedlingen av de tidningsexemplar, som villiga givare säkert skola skänka medel till. Saken anbefalles på det varmaste. Priset på tidn. Missionsförbundet är kr. 3: 75 för helt år. Ungdomsvännens pris är för helår kr. 3: 60.

Red.

Gustaf Andersson †.

Ännu en av Mölnbo Friförsamlings trogna gamla kämpar har fått hembud. En väl mogen kärve var det som bärgades in. Gustaf Andersson föddes 1844 och var sålunda när dödsbudet kom över 84 år gammal. Sin mesta tid har A. tillbringat vid Nådhammars gård inom Vårdinge socken. Han var en av de inom stora delar av Södermanland kända »Nådhammarsläsarna». Gården Nådhammar var nämligen fordom en andlig värmehärd och en utgångspunkt för frikyrklig verksamhet inom denna del av provinsen.

Så länge Anderssons krafter det tilläto deltog han med liv och värme i mötena vid gården, och hans vardagsliv präglades av varm gudsfruktan. Ännu in i det sista glimmade det till i ögat vid talet om det eviga hemmet. Nu har han gått att njuta dess vila. Frid över hans minne!

E. J.—n.

Mölnbo Friförsamling höll den 14 okt. missionsmöte. Dagen var i sann mening en högtidsdag. Såväl f. m. som e. m. offentl. möten voro välbesökta. Förmiddagens möte inleddes av pastor Johansson, varefter stud. H. Bjurö från Missionskolan predikade. På e. m. talade pastor Sven Rosengren, Stjärnhov, samt stud. Bjurö. Sång- och musikföreningen på platsen medverkade. Till mötet särskilt inbjudna voro, förutom ungdomsföreningen och juniorkretsen, de Ungas Förbund i Vårdinge samt församlingen i Gnesta, Björnlunda och Stjärnhov. Samtliga inbjudna jämte ett stort antal vänner samlades senare på kvällen till samkväm och avslutningsmöte. Såväl vid detta tillfälle som vid dagens samtliga möten förnams en god och kraftig ande.

E. J.—n.

Missionsmöte i ett kronotorp. När jag fick kallelse att komma och medverka vid ett missionsmöte i »vilda skogen», visste jag väl, att jag hade att bereda mig på att använda »apostlahästarna» ett par mil, ty sjöarna hade redan tillfrusit, vilket gjorde att man ej kunde taga sig fram med båt. Ehuru jag snart räknar sjuttio levnadsår, tänkte jag ej på strapatserna, utan nu som förr gav jag löfte om att komma och gav mig iväg. Järnvägen färdades jag till Avafors, därifrån jag fick åka bil upp till Långsel, där landsvägen tog slut. Sedan blev det att börja vandrigen till Tallträsk, där missionsfesten skulle hållas. Bröd, kaffe och socker voro beställda för 150 personer, och dessa livsförnödenheter skulle forslas från Långsel på den obanade skogsstigen. Vi voro icke mindre än 11 personer att fördela bördan på, varför det ju gick ganska bra. En av oss åtog sig att bära brödlådan på ryggen i sitt medförda ok, och så anträdde färden kl. 12. — Kl. 3,15 voro vi framme vid vårt mål djupt inne i den ensliga skogen. Ett verkligt missionshem. Kaffet och maten, som vi trakterades med, smakade utmärkt efter den långa marschen.

Kl. 4 på lördags e. m. var missionsförsäljning anordnad och det fanns gott om villiga »ropare». Efter predikan av undertecknad ledde pastor H. Johansson försäljningen. Behållningen av försäljningen blev ganska god. Kl. 11 på söndagsf. m. samlades vi till möte och likaså på e. m. Åhörarna voro talrika och andäktiga. Bland dem en 83 år gammal man, som gått den långa vägen från Tallberg till Tallträsk. På mötena förekom omväxlande predikningar, sång och vittnesbörd, allt mottaget med stor glädje och tacksamhet av åhörarna.

R. H.

Robertsfors. Söndagen den 28 okt. förrättades en högtidlig och gripande begravning i

Ute silar höstregnet ned över en avlövad trädgård, men på min lilla studiekammare ha julens goda andar stämt möte i denna kväll. Ty jultidningarna ha kommit. — När det gäller julen, blir man visst aldrig annat än ett barn. Och det är kanske bäst så. —

Överst i bokpaketet ligger Ansgarius, vår kära julkalender, som nu kommer till oss i sin tjugotredje årgång. Jag vill denna gång lämna alla de andra åsido för att riktigt få tala om den boken. Ty i år är den sannerligen värd sitt eget kapitel. Jag gör inte anspråk på att kunna döma opartiskt, men mig synes som om årets Ansgarius överträffade alla sina föregångare.

»Ju längre det lider, desto mera underbar blir Kristus för mig.» Så börjar pastor Marcus Cheng sin julbeträktelse i Ansgarius. Därmed har han slagit an den rätta tonen.

Missionsföreståndare J. Nyrén fortsätter med att berättat ett reseminne från Betlehem och Oljeberget. Men det är mer än ett reseminne. Det är en tändande gnista från den eld, som brann på missionsbefallningens berg under den stora missionskonferensen förliden vår.

Pastor Aug. Rosén har bidragit med en artikel, som heter »På tröskeln till det andra halvseket». Ibland rent av blixtrar det av originalitet och tankeskärpa över dessa korta, kärnfulla satser. Det är sunda och allvarliga ord, manande till ödmjukhet och självprövning, men också till tro och frimodighet med avseende på tid som kommer. Vi behöva båda delarna.

Det kan starkt ifrågasättas om inte artikeln om jubileumshögtiden är glansnumret i årets Ansgarius. Den är skriven av distriktsföreståndare Sam Larsson. Rent stilistiskt sett är den ett mästerverk genom den utomordentliga kontrastverkan mellan förr och nu, som förf. lyckats få fram. Det torde bli svårt att läsa den utan tårar och ändå känner man sig så jublande glad och tacksam för all den Guds nåd som har blivit oss beskär.

Uppsatsens värde förhöjes betydligt genom det vackra bildmaterialet från jubileumskonferensen, inte minst de originella amatörfotona.

Robertsfors, då stoftet efter genom olyckshändelse borttryckte lokföraren Robert Siklund vigdes till den eviga vilan. Samlingen skedde i Missionskapellet, där förutom den avlidnes släktingar även inbjudits arbetskamrater, förmän samt medlemmar i missionsförsamlingen, som den avlidne under livstiden tillhörde.

Jordfästningen förrättades av pastor Degerman, som höll ett prippande griftetal. Kören sjöng stämmningsfullt: »Och jag såg en ny himmel» samt »Sov gott, min vän».

Vid gravens sjöng kören änyo en sång, var efter flera tal höllos. En ovanligt rik blomstergård bar vittne om att den hemgångne var aktad och älskad bland alla han kommit i beröring med.

Tack broder för ditt ljusa minne, dina förböner och det andliga stöd du har varit för oss, som stått dig nära. Vi sakna dig mycket, men vi mötas en gång, där ingen sorg och inga tårar skall vara mer. Frid över ditt minne!

F.

Pastor K. Forsman från Amerika har under sommaren gästtat sitt gamla fädernesland och därunder besökt åtskilliga församlingar för att med dem dela sanningens ord. Han har nu på återresa hunnit till Göteborg, där han kommer att hålla några möten. Under sin vistelse i Sverige har pastor Forsman genom ett stort antal resebrev i Missionsvännen låtit missionsvännerna i Amerika få kännedom om förhållandena i vårt land. Vi tacka pastor Forsman för besöket och hoppas, att det har varit honom till glädje och välsignelse.

Redovisning

Söndagsskolbarnens mission.
Maj 1928.

Måskulla sönd. gm Sjöholm 8:—; sönd. i Salem, Simonstorp, gm Schmidt 12:—; Sönd. i Linköping gm Gustafsson 9:50; Fågelfors sönd. gm Holmström 20:—; Velamsunds sönd. gm Fröding 10:—; Matfors sönd. gm Larsson 4:11; Umeå mfgs sönd. gm Sandgren 36:65; Gerums sönd. gm Jacobsson 4:50; Knislinge sönd. gm Bengtsson 29:60; Gm Gerda Andersson från Broholm 10:07; Blomstermåla 20:11; Verlebo 8:37; Långemåla 11:27; Ruda 5:—; Sinnerbo 9:30; Högsby 7:77; Fågelfors 6:—; Finnsjö 8:—; Eliseryd 9:65; Grimhult 7:65; Habbetorp 10:—; Långnäs 8:22; Hammarglo 9:22; Berg 5:—; Mönsterås 15:— s:a 150:63; Åsafors sönd. gm Pettersson 10:—; Sönd. i Arlöv gm Wikander 14:—.

Det vilar jubileumsstämning även över missionär Palmquists kongoskildring, som följer därnäst. Men så handlar den också om den evangeliska kongommissionens femtioårsminne. Därefter berättar Jeremia Kibangu i en intressant uppsats om huru seder och bruk förändrats i Kongo sedan Kristi evangelium blev en makt därnere.

Kinas bidrag till årets kalender har lämnats av missionär Ivan Ehne. Med sakkunskap och allvar har han tagit itu med den svåra uppgiften att sia om kinamissionens framtid efter den nuvarande svåra krisen. Missionsstrategiskt sett är det djärva, i vissa fall revolutionerande tankar, som här framföres, men vi veta, att ingenting är omöjligt för den världsovervinnande, kristna tron.

Docent G. Raquette har med gott humör och levande intresse berättat om »förr och nu i Östturkestan». Den uppsatsen är lika spännande som K. J. Petterssons »Äventyr i Central-Afrika», och den är skriven på ett glänsande språk.

Nestorn bland missionslärarna, mag. J. W. Håkansson har i år skött om presentationen av de från Missionsskolan utgångna eleverna. Han gör det med att säga några både allvarliga och uppmuntrande ord om predikantkallet förr och nu.

En uppsats, som vi väl näppeligen förr haft maken till i någon missionskalender, bär titeln »Den etnografiska missionsutställningen i samband med Svenska Missionsförbundets 50-årsjubileum». Den är skriven av museiintendenten fil. dr Gerhard Lindblom. Med vetenskapsmännens sakliga erkännande av missionens stora kulturella betydelse förenar dr Lindblom en omiskänlig sympati och förståelse även för missionärens rent andliga uppgift. Man kan inte annat än glädjas över dessa varma och erkännande ord från en av våra mest aktade vetenskapsmän.

Enkla och gripande minnesrunor ha ristats över våra hemgångna medarbetare C. N. Börri-son, Anna Petersson och Elin Forslund.

Kamrer Lindberg skriver om Pensionskassan och pastor A. Söderman om Soldatmissionen.

En verklig upplevelse är det att läsa Bernhard Nyréns utmärkt skildring från London under rubriken »Armistice Day». Därtill kommer en intressant berättelse av dr. Gunnar Petersén och en livfull skildring från Öckerökonferensen av pastor Emil Thörne.

All denna rikedom, som här endast kunnat antydvas, kan förvärras för det billiga priset av kr. 2:50. Årets Ansgarius kommer helt säkert att fordra omtryckning, om inte upplagan är mer än vanligt stort tilltagen.

Låt oss göra vårt allra bästa för att sprida denna utmärkt och gedigna julkalender. Missionens Herre kommer därigenom att bli förhärligad.

E. Rimmerfors.

Missionen i Östturkestan
Maj 1928.

Gm R. Nyström från Stålboga 10:26; Strängnäs 12:95; Fogdö 31:15; Jäder 9:97; Eskilstuna 21:—; Hällberga 9:57; Kungsör 10:32; Torpa 10:—; Torshälla 27:30; Koungsö 5:10; Berga 14:35; Nytorp 14:34; Näshult: Betania 9:38 och Brunnhult 7:55; Julita 10:—; Österåker 40:05; s:a 243:29; Signe Furu, Smål. Taberg, 50:— för gosse; Boel Olsson, Lund, gm Raquette 10:—; Göteborgs ev. mfg gm Lonander 1,320:— till Palmbergs lön; Gm Elsa Andersson från Älvsby 15:20; Piteå 43:—; Boden: Soldat-hemmet 7:— och förs. 25:37; Luleå 85:38; Sävast 14:67; Porslöv 10:—; Murjek 8:28; Gällivara 5:—; Malmberget 40:—; Käruna 21:15; Niemisel 25:04; Haparanda 17:65; Korpilombola 4:—; s:a 321:74; Solstad-ströms mfg gm Gustavsson 47:—; Onämnd gm S. Högberg 20:—; Gm Elin Jerner från Kungsberg 87:—; Kungsfors 25:65; Ockelbo 62:—; Ämot 23:50; Jädraås 14:—; Åbygge-by 33:65; Norrbo 13:35; Mo 30:90; Mörtebo 27:90; Norrsundet 15:—; Hagsta 13:90; Ax-marby 15:—; Trödje 41:—; Hille 30:—; Lövasen 47:—; Hedesunda 98:—; Öster Fär-nebo 34:—; By södra 17:80 och norra 9:—; s:a 639:10; Åseda juniorf. gm Lund 25:—; Eksjö mfgs juniorer gm Lorentzi 25:—.

Missionen bland dövtumma.

Hudene ufg gm Carlsson 25:—.

Inre missionen.

Maj 1928.

Onämnd 50:—; Distriktsmöte i Uppsala gm Hallén 103:61; Ax. Johansson 50:—; Onämnd 50:—.

Missionärsbarnens hem.

Maj 1928.

N. P. Althin, Sthlm, 50:—.

Jubileumsinsamlingen.

Juni 1928.

Gunnarskogs mfg gm Byqvist 106:—; Mariefreds sönd. gm Jöngren, 6:25; Aminne gm Blom 102:—; Edsleskogs mfg gm Jans-

Restur

för

kongommissionär *And. Walder.*

Nov. 24 Skutskär; 25 f. m. Skutskär; 25 e. m. Gårdskär; 26 Gårdskär; 27 Älvkarleö; 28 Marma; 29 Mehede; 30 Söderfors. Dec. 1 Bäcklösen; 2 f. m. Åndebo, 2 kv. Tierps köping; 3—5 Tierps södra; 6 Vikstaheden; 7, 8 Vendel; 9 Viksta; 10 Tensta; 11 Vattholma; 12 Storvreta; 13 Gl. Uppsala.

Kollekter upptagas tacksamt för Svenska Missionsförbundets kongommission.

Svenska Missionsförbundets expedition.

Restur

för

kongommissionär *John Södergren.*

Nov. 17 Fredriksberg; 18 f. m. Gårdeby, e. m. Skärkind, kv. Gistad; 19 Kimstad; 20 Skärblacka; 21 Vånga; 22 Fridkulla; 23 Gettorp; 24 Grensholm; 25 f. m. Stavsäter, e. m. Norrköping; 26 Rystad; 27 Ö. Harg; 28 Ö. Skrukeby; 29 Askeby; 30 Örtomta. Dec. 1 Bankekind; 2 f. m. Örninge, e. m. Hjulsbro; kv. Sturefors; 3 Stjärnorp; 4 Vr. Kloster; 5 Bjärka; 6 Olstorp.

Kollekter upptagas tacksamt för Svenska Missionsförbundets kongommission.

Svenska Missionsförbundets expedition.

son 67:—; Fågelfors krets gm Johansson 100:—; E. P. M., Trälleborg, 150:—; Tors-hälla mfg gm Hallberg 295:—; Arboga förs. gm Olsson 1,450:—; Vallby mfg 16:72; Tillinge mfg 10:57; Enk. Näs mfg 15:—; s:a 42:29 gm Jonér; Dunker o. Årila mfg gm Karlsson 50:—; Norra Rörums mfg 28:—; Bärby mfg gm Andersson 704:60; Hagalunds mfg gm Eriksson 259:—; Östad-kulle mfg gm Åkerman 215:—; Norrbärke mfg gm Nylén 485:91; Norra Vi mfg gm Carlsson 198:—; Påskallaviks ufg 17:50; Länna södra förs. gm Andersson 463:50; S. Vings o. Aspereds mfg gm Lindman 212:62; Abbekås mfg gm Andersson 75:—; Törne-valla mfg gm Karlsson 101:—; Baldersnäs o. Långeds förs. gm Johansson 33:—; Reng-sjö förs. gm Svedén 278:25; Ramnäs mfg gm Andersson 300:—; Österåkers förs. gm Larsson 1,500:—; Kilanda mfg gm Johansson 47:—; Vists mfg gm Gustavsson 60:—; John Levin, Sunne, 15:—; Donsö mfg gm Back-man 944:—; Nyadals ufg gm Engvall 20:—; Holmens mfg gm Johansson 48:11; Rasbo mfg gm Björk 100:—; Aug. Jansson, Härja, 20:—; Gösslunda mfg gm Sundblad 88:—; L—n 5:— och —n 1:50 gm Göteborgs Vecko-tidning; Förlösa gm Granstedt 220:—; Vännäs mfg gm Larsson 35:—; Emaus förs., Lännäs, gm Persson 117:23; Fale förs. gm Fohlin 150:—; Gårdtjärns mfg 170:—; Sannaheds förs. gm Larsson 66:—; Åsby mfg gm Carlsson 10:25; Stockaryds mfg gm Sjöstrand 60:—; Horda mfg gm Nilsson 40:—; Sösdala mfg gm Nilsson 50:—; Häggesleds mfg gm Andersson 45:—; Vika skogars mfg gm Johansson 50:—; Nils Jonsson, Stavnäs, Sthlm, 10:—; Ellinge—Bäcks förs. gm Holmberg 15:—; Djupviks —Utviks mfg gm Eriksson 153:68; Mora mfg gm Haglöf 222:30; V. Holmedals mfg gm Larsson 445:—; Lugnviks förs. gm Nyberg 50:—; Nora förs. gm Saltin 150:—; Salems förs., Simonstorp, gm Gustafsson 27:—; Leksbergs mfg gm Larsson 60:—; Ykullens mfg gm Erlandson 19:—; Bondstorps mfg gm Kjellerstedt 50:—; Hökhuvuds förs. gm Andersson 109:—; Hönö mfg gm Olofsson 430:—; Värnamo mfg gm Härenstam 1,000:—; Remmene mfg gm Johansson 285:42; Flundrevalla mfg gm Karlsson 91:41; Sölje förs. gm Karlsson 80:—; Lindhults mfg 240:—; Örserums mfg gm Carlsson 82:63; Folkärna mfg gm Wahlgren 1,516:25; Bergstena mfg gm Gustafsson 160:—; Stensele mfg gm Bäckström 7:—; Gm John Ohlsson från Grimhult 36:50; Humlemar 9:02; Eliseryd 29:95; s:a 75:47; Lima mfg o. ufg gm Sandmark 287:—; Strömsbruks juniorf. gm Lindqvist 26:50; Linnéa Sand-bladh, Fridhem, Björkeryd, 10:—; Aug. Wendel, dito, 100:—; Surte mfg gm An-dersson 1,173:71; Stockholms södra järn-aktiebolag 200:—; Hällestads förs. gm Wen-nerström 41:03; Betania sönd., Karlanda, gm Dahlström 6:10; Anna o. Mariana 8:—; Karlanda östra juniorf. gm Dahlström 50:—; Svinhults krets gm Johansson 29:30; An-gerdshestra mfgs juniorf. gm Johansson 83:75; Böns o. Gustavfors mfg 90:—; Fröskogs västra mfg 46:—; Högbo mfg gm Olsson 21:55; Donsö juniorer gm Gustafsson 170:—; Hulta mfg 13:25; Kinnekulle mfg gm Klasson 240:78; Öra mfg gm Andersson 100:—; Gm Sam. Peterson från Täckham-mar 318:89; Husby 86:30; Råby 196:08; s:a 601:27; Söderfors mfg gm Pettersson 502:42; Norrtälje mfg o. ufg gm Österman 3,178:18; Köla mfg gm Andersson 132:26; Erikstads förs. gm Larsson 136:42; Verlebo mfg gm Ohlsson 36:90; Långbans mfg gm Hult 51:10; Norrala mfg gm Persson 234:63; Storfors förs. gm Jansson 160:—; Björk-linge mfg gm Pettersson 252:—; Skedvids förs. gm Månsson 37:—; Askeby mfg 153:—; Avesta mfg gm Tilenius 600:—; Asklanda o. Ornunga mfg gm Svensson 1,022:—; Kvin-nestads mfg gm Johansson 312:—; Härnö-sands förs. gm Johansson 529:—; Vitsands

mfg gm Nilsson 60:—; Hulda Franzén, Åfärd, 5:—; Matilda Eriksson, Herredalen, Karlanda, 10:—; E. G. Svedberg, Stömne, 10:—; Onämnd gm Anders Olsson, Glumstorp, Väse, 500:—; Skoghalls mfg o. ufg gm Bohman 77:16; Ö. Eneby juniorf. gm Fornander 85:75; Järnboås mfg o. ufg gm Persson, 354:—; Mästerby mfg gm Nilsson 370:—; Stenkyrka förs. gm Högberg 30:—; Hejde förs. gm Hederstedt 30:—; Trankils övre mfg gm Eriksson 54:25; Längedrag mfg gm Sandelius 162:23; Tomta förs. gm Winqvist 215:—; Mattfors förs. gm Johansson 15:38; Norra Fjöle ufg 10:—; Knutby förs. gm Andersson 317:42; Uppsala förs. ufg gm Mattsson 23:—; Mätteröds mfg gm Dalén 68:50; Spillersboda förs. gm Karlsson 690:50; Ödegårdets mfg gm Andersson 30:—; Tranås mfg gm Johansson 8,371:06; Linköpings mfg gm Björnsson 5,137:30; Insamling gm Sigrid Nilsson, Eslöv, 92:69; Hanebo förs. gm Hylander 340:58; Värnäs krets 51:— och Norra Finnskoga mfg 36:50 gm Berglund; Sävsjö mfg gm Falk 736:20; Nyköpings mfg gm Ceder 3,270:04; Hörnsjö förs. gm Nordstrand 225:—; Gillstads mfg gm Yngve 50:—; Alingsås mfg gm Svensson 1,419:—; Insamling gm Gösta Malmer 15:—; N. Väse juniorf. gm Gustavsson 30:—; Stenums mfg o. ufg gm Carlsson 78:61; Sala stads mfg gm Andersson 3,149:64; Gust. Larsson, Skoitesta, Hardemo, 30:—; J. E. Carlson, Guntorp, Lyrestad, 15:—; Skärblacka mfg gm Nilsson 1,135:—; Luleå mfg gm Löfgren 1,348:24; Ekeby gm Ström 104:—; Insamling gm Carl A. Lihv, Ydre, 155:—; Skeptuna mfg o. ufg gm Höglund 260:—; Ingmarsö mfg gm Jansson 143:60; Tierps förs. gm Larsson 712:45; »En tack-samhetens gåva till Herren» 1,000:—; Onämnd 50:—; Persbergs o. Yngshyttans mfg gm Johannesson 33:23; Sönd. i Odensvi 23:50; Hagfors o. Stjärnfors förs. gm Mellqvist 261:40; Vingåkers mfg gm Lundqvist 1,785:16; Trehörna gm C. Andersson 31:04; Bjursås mfg gm Sjöberg 330:—; Kumla mfg gm Wiberg, Tärna, 183:—; Fläckebo mfg gm Johansson 381:59; Vattholma mfg gm Strand 185:10; Bärka mfg gm Andersson 183:—; Västerås mfg gm Johnson 4,736:50; Håkantorps mfg gm Kilian 106:—; Valö förs. gm Andersson 205:—; Söderala mfg o. ufg gm Carlsson 201:25; Majornas mfg gm Wikén 1,040:65; Målsryds mfg gm Lindström 153:—; Nysätra mfg 25:—; Högsta-boda mfg gm Andersson 330:39; Norra Ljusterö mfg 28:37; Bäcks mfg gm Gustafsson 64:52; M. Rosén, Svedja, Fredrikfors, 10:—; Västerstads o. Oderups mfg gm Jakobson 56:—; Mo mfg gm Nilsson 120:—; Fröskogs mfg gm Emanuelsson 255:55; Avesta juniorf. gm Alvik 25:—; Grytnäs mfg gm Rimdahl 96:—; Ljurs mfg gm Johansson 607:45; Ärtemarks förs. gm Jansson 85:—; Lillkyrka förs. gm Karlsson 400:—; Valla mfg 353:—; Flädie o. Bergeby mfg gm Olsson 40:—; Klocke förs. gm Nordlöv 77:—; Fernbo mfg gm Eriksson 31:—; Frid-hems mfg gm Johansson 131:—; Erska mfg gm Andersson 440:—; Solberga förs. gm Carldin 167:45; Kåpplinge mfg gm Tidlund 100:—; Maglehults o. Mätteröds ufg gm Nilsson 48:75; Tierps ö. förs. gm Söderberg 44:10; Resele gm Nolén 20:—; Lön förs. gm Bergström 107:85; Stenberga mfg gm Johansson 30:—; Angereds mfg gm Larsson 114:25; Månstorps mfg gm Persson 124:—; Boarps mfgs sönd. gm Krantz 17:—; Mang-skogs mfg gm Nilsson 143:69; Sprängsvikens förs. gm Lindgren 128:66; Kopparbergs förs. gm Eriesson 563:48; Östervåla ufgs juniorf. gm Persson 364:15; Edsvalla—Nors mfg gm Larsson 529:46; Vivstavarvs mfg gm Olsson 290:—; Västrottna krets gm Uddman 190:—; Nedre Ulleruds mfg gm Nykvist 472:40; Jonsereds mfg gm Fransson 1,277:—; Anskolunds krets gm Tisel 123:—; Edsbro södra förs. gm Johansson 95:52; Närunga norra mfg gm Carlsson 125:54; Ge-

säters mfg gm Johansson 7:—; Sönd. i Sö-derhamn gm Widegren 82:—; Reijmyra ufg gm Törnqvist 103:75; Osby ufg gm Soneson 6:50; Reijmyra juniorf. gm Karlsson 21:50; Skyllbergs ufg gm Engberg 135:75; Söder-fors ufg gm Östberg 32:75; Skoghalls ufg gm Karlsson 1:25; Sunne mfg gm Lindström 2,150:75; Harbo förs. o. ufg gm Wallskog 1,105:75; Kalix mfg gm Fredling 847:—; P. Magnusson o. Magnus Jonsson, Solberg, Brunflo, 7:—; Hudene mfg o. ufg gm Carlsson 275:—; Säters ufg gm Anberg 270:79; Halmstads förs. o. ufg gm Ewert 1,428:15; Skara förs. juniorf. gm Dahlberg 41:—; Ovanåkers mfg ufg gm Åkersten 2,072:34; Älgårås mfg gm Jansson 80:—; Norraham-mars mfg gm Ekdahl 679:22; Månstorps ju-niorf. gm Persson 41:25; Gm Lars Eriksson, Boksjön, Tärnaby, 54:—; Karlskoga mfg gm Dahlin 1,550:43; Ludvika mfg gm Källman 1,382:—; Göteborgs ev. mfg gm Lonander 23,615:—; Huvudsta mfg gm Sundin 283:—; Em. Berggren, Andersbo, Dannemora, 22:35; Åreds mfg gm Hernqvist 277:—; Donsö mfgs sönd. gm Andersson 50:—; Förs. i Ånn 12:50; Björstorps mfg gm Persson 15:—; Lycksele mfg gm Wiklund 274:40; Halltorps syf. o. sönd. gm Johansson 26:60; Malmkö-pings o. Dunkers mfg gm Karlén 470:—; Tvings förs. gm Andersson 13:75; Knätte mfg gm Andersson 47:36; Rudskoga mfg gm Andersson 297:—; Sillingsfors mfg o. ufg gm Olsson 215:—; Lekeryds östra mfg gm Svensson 210:60; Nynäshamns mfg gm Nord-qvist 83:—; Strömstorps mfg gm Andersson 186; Svegs mfg gm Olsén 126:—; Sträng-näs mfg gm Eriksson 740:15; Landa mfg gm Olsson 200:—; Vaxholms mfg o. Skarpö krets gm Nilsson 361:46; Hassels mfg gm Jonsson 20:—; Rasbo mfg 84:— o. C. Old-berg 100:— gm Eriksson; Hohults mfg gm Johansson 250:—; Fristads mfg gm Anders-son 515:—; Förs. i När gm Johansson 77:31; Kräklingbo förs. gm Lingvall 50:—; Abyggeby juniorf. gm Persson 34:50; Ströms-bro mfg gm Holmgren 1,205:—; Väner i Borlänge o. Stora Tuna gm Sjöberg 226:50; Skyllbergs förs. gm Engberg 5:—; Ström-torps mfg 200:— och Rya juniorf. 15:— gm Andersson; Sönd. i Gullspång 34:91 och Särön 16:34 gm Gustavsson; Gusselby mfg gm Karlsson 355:—; Hälsingtuna mfg gm Olsson 5:61; Väse mfg gm Johansson 1,525:—; Torpöns mfg gm Johansson 67:—; Älvros mfg gm Byström 90:—; Steneby mfg gm Andreasson 85:—; Lids ev. mfg gm Lundgren 159:56; Östervallskogs mfg gm Aronsson 209:50; Amnehärads södra mfg gm Andersson 59:25; Tjurtorps mfg gm Hall 134:60; Älgå mfg gm Aronsson 104:53; Vike o. Järsta ufg gm Larsson 53:—; Huddunge mfg gm Pettersson 328:80; Hälsingborgs förs.

»Ännu talar han, fastän han är död».

skriver pastor Bernh. Andersson i Dala-Tidn. om den nya dagbetraktelseboken »För Hemmets Andakstunder» av P. Waldenström, redigerad av E. Sjöberg genom utdrag från lektorns senaste skrifter och fortsätter sitt omdöme: »Utdragen utgöra det bästa, som denne utomordentligt rikt utrustade andens storman skrivit. Han ägde en sällspord förmåga att på ett praktiskt och lätt-fattligt sätt framställa och tillämpa kris-tendomens sanningar värmande, hjärte-vinnande och övertygande. Det är and-ligt märgfulla rätter, som här bjudas evighetsvandrarerna som daglig reskost.»

Bokens pris klotb. 5:—, skinnb. 9:—, 12:— . Fås i bokh. och från Sv. Missionsförbundets Förlag, Stockholm.

gm Johansson 1,222:—; Söderbärke mfg gm Hermansson 675:60; Forshaga förs. o. ufg gm Forsgren 520:36; Melleruds förs. gm Jansson 348:98; Vrigstads mfg gm Ekdahl 287:50; Valshults ufg gm Gren 200:75; As-by mfgs juniorer gm Bäckman 117:50; Färila förs. gm Hammarlund 100:—; Betes-dakyrkans sönd., Sthlm, gm Mellvig 19:33; Immetorps ufg 15:50; Falu mfg gm Back-man 1,711:66; Värsås ufg gm Karlsson 48:50; Gränna mfg gm Eklöf 589:—; Ansgari-kyrkans juniorf. gm Alván 77:53; Tierps norra ufg gm Pettersson 110:—; M. Rosen-dal, Stockholm, 150:—; Hakebo mfg gm Sandberg 114:—; Mattis o. G. H., Sthlm, 50:—; E. H. Eriksson, Sundbyberg, 5:—; Ljungskile ufg gm Zander 98:55; Vallby juniorf. gm Ramvall 71:25; Vissle ufg gm Jansson 17:50; Huggenäs mfg gm Kilström 93:—; Tengersfors förs. gm Thörnbom 32:25; Bjerröds o. Rickarums mfg 80:—; Källered's mfgs juniorf. gm Svensson 25:—; Vikstaheds mfg gm Wennström 163:—; Köpings mfg gm Landin 410:—; Nya Varvets mfg o. ufg gm 275:07; Vasselhyttans mfg gm Andersson 100:—; Yllestads o. Vistorps mfg gm Johans-son 100:—; Ulvsunda mfg gm Lovén 220:—; Grödinge mfg gm Eriksson 55:—; Amåls mfg gm Friman 3,172:50; Vetlanda mfgs juniorf. gm Lundkvist 138:75; Bengtsfors förs. juniorf. gm Eriksson 20:—; Bengtsfors förs. gm Bryn-teson 523:76; Bengtsfors ufg gm Bryntesson 68:—; Sandarne mfg gm Holmström 666:59; Bro mfg o. ufg gm Johansson 311:49; Björbo mfg gm Pettersson 114:51; Insamling gm H. Myrbäck, Gävle 1,622:32; Mofalla förs. gm Larsson 240:—; Insamling från Svidjan gm Hellgren 129:13; Gårdskärs juniorf. gm Tan-nerup 55:25; Älvros ufg gm Bäcklund 50:—; Frövi mfgs ufg gm Körling 30:—; Öiseruds ufg gm Johansson 10:—; Elna Gustafsson, Ryd, Linderås, 5:—; Frida Lundell, Jarkend, 100:—; P. Alfr. Persson, Uppsala, 50:—; Källered's mfg 467:—; Rudskoga mfg gm An-dersson 50:—; A. G. son, Drottningholm, 15:—; St. Kils mfg gm Eriksson 322:56; M. Nordin, Prästnör, 20:—; Tor Mickelsson, Lill-härdal, 5:—; Alingsås mfgs sönd. gm Johans-son 100:—; Piteå förs. gm Isacson 183:—; Trankils mfg gm Johansson 70:37; Braxele —Österviks mfg gm Hägglund 25:—; Vike sönd. o. mfg gm Larsson 138:—; Timmele ufg gm Svensson 176:—; Lidingö förs. gm Säving 28:15; Lästinge förs. o. ufg gm Karlsson 82:39; Kristianopels norra mfg gm Holgers-son 100:—; Eda mfg gm Linde 276:22; Hör-sta förs. gm Olsson 167:—; Klynsa mfg gm Larsson 321:27; Njutångers förs. gm Söder-ström 6:75; Södra Ljunga förs. gm Davidson 69:25; Stånga o. Lye förs. gm Stenberg 321:—; Gunnarn gm Öman 44:16; Fredriks-bergs mfg o. ufg gm Johansson 250:—; Mar-by mfg gm Nilsson 101:88; Hammarö mfg gm Olsson 335:55; Redbergslids mfg gm Bran-del 2,500:—; Gökhem's mfg gm Gustavsson 25:10; Skönsmons förs. gm Lundgren 50:—; Marka mfg gm Karlsson 35:—; Eds förs. gm Seger 128:—; S. Ny mfg 52:68; Elvhytte mfg gm Persson 65:—; Slipstensjöns mfg 56:50; Högsby mfg gm Cederlöv 30:—; Em-menäs mfg gm Karlström 52:—; Estuna förs. gm Eriksson 226:—; Östads mfg gm Svensson 300:—; Björkö förs. gm Lindström 125:—; Mehedeby mfg gm Cedermark 200:—; Manfred Andersson, Bruket, Hasselfors, 94:53. Ulås ufg gm Jonsson 254:46; Torp o. Stöde förs. gm Persson 426:—; Ekers förs. o. sönd. gm Pers-son 18:84; Skedevi norra förs. gm Gustafsson 116:45; St. Kils mfg gm Ekdahl 29:50; Äl-meboda mfg gm Sjösten 50:—; Finnerödja mfg gm Bondesson 620:91; Gm E. F. Sjöstedt, Fredrikslund, Mosås, 83:54; Nygårds o. Man-tebo mfg gm Nilsson 21:40; Husby—Lyhundra förs. gm Jansson 84:—; Sparrsätra mfg gm Eriksson 131:93; Eskilsäters mfg gm Anders-son 80:—; Botilsäter gm Karlsson 33:41; Farsbo mfgs sönd. gm Karlsson 10:28; Rö-fors sönd. gm Sarwe 13:52; Ovensjö mfg gm Jerner 132:60; Barkeryds mfg gm Andersson

383: 65; Tierps västra mfg gm Edin 73: 25; Frössvi förs. gm Lingh 86:—; Anderstorps förs. o. ufg gm Andersson 508: 25; Hälsingborgs förs. juniorer gm Lundmark 126:—; Frykeruds mfg gm Olsson 15:—; Norbergs mfgs juniorf. gm Zetterholm 24: 75; Florheds ufg gm Larsson 41: 25; Vänersborgs förs. juniorf. gm Kihlström 57: 75; Jonsered gm Hansson 85: 50; Carl Jonsson, Carlsgrund, Kristinehamn 1,028:—; Markaryds mfg 135:—; Fröjereds mfg gm Söderberg 29: 50; Vängdala mfg o. ufg gm Göransson 291:—; Mollaryds ufg gm Peterson 7:—; Hällnäs mfg gm Andersson 60:—; Från Gottne gm A. Nilsson 50:—; Tyringe mfg gm Andersson 4: 05; Romelanda mfg gm Kristensson 480:—; Brämhufts mfg gm Josefsson 100:—; Visnum o. Kils mfg gm Carlsson 725: 45; Laxarby förs. gm Eriksson 260:—; Vapelnäs förs. 55:—; Tenhufts mfg gm Håkansson 51: 88; Habo förs. gm Rydhe 123:—; Kiruna förs. gm Agstam 15: 60; Trollhättans södra mfg o. ufg gm Karlsson 562:—; Öregrunds mfg gm Jansson 508:—; Sönd. i Mistelås gm Andreasson 15: 26; Skeppsta mfg gm Blom 30:—; Blidö förs. gm Rosenbergs 865: 66; Jättendals mfg gm Nyman 200:—; Teckomatorps mfg gm Granath 70: 20; Konungö mfg gm Andersson 25:—; Ö. Fågelviks mfg gm Nilsson 431: 20; Nye mfg gm Sandahl 280: 15; Segerstads mfg gm Magnusson 217:—; P. H., Stumsnäs, 50:—; Virserums mfg gm Ekvall 511:—; Norrby förs. gm Engvall 761:—; Österby bruks mfg gm Ström 74:—; Skuttunge mfg gm Pettersson 117: 23; Sönd. i Hova gm Sara Sundkvist 10:—; Tortuna mfg gm Björklund 622: 85; Djurslytte mfg gm Ekström 50:—; Boo mfg gm Andersson 250:—; Bjurtjärns förs. gm Bergström 180:—; Glangshammars mfg gm Pettersson 260:—; Tvetå förs. gm Magnusson 56: 25; Kila förs. gm Olsson 121: 69; Norra Lidingö juniorf. gm Mattsson 106:—; Rimforsa mfg gm Hultgren 215:—; Arbrå ufg gm Persson 90: 50; Holmsvedens mfg gm Nordin 278: 57; Silbodals mfg gm Pettersson 709: 10; Hudiksvalls förs. juniorf. gm Andersson 220:—; Börstigs mfg gm Svensson 110:—; Brevens förs. ufg gm Vadrström 8: 75; Töcksmarks mfg gm Julin 240:—; Torpa mfg o. ufg 35: 75; Säldebråten ufg gm Jennster 35: 25; Ånge ufg 30:—; Filipstads mfgs juniorf. 72: 52; och ufg 102: 75; Mullhyttans mfg gm Berg 60:—; Värmdö Skärgårds mfg gm Södergren 200:—; Vasunda juniorf. gm Pettersson 17:—; Kils mfg gm Eriksson 27: 27; Insamling gm L. Bodén, Holmsveden, 50:—; Motala mfg gm Parning 1,433: 01; Örebro brödraf. gm Sundstedt 5,751:—; Onämnd, Garpenberg, gm Lundekvist 20:—; Missionsvän 20:—; P. N. Persson, Växjö, 5,000:—; Bromstens mfgs syf. gm Saxe 50:—; Jönköpings Immanuelsförs. o. ufg gm Johansson 5,376: 88; Ölme mfg gm Jansson 1,356:—; Aspa mfg gm Birath 240:—; Vattholma mfg gm Johansson 125: 89; Fritsla o. Viskafors mfg gm Johansson 235:—; Lits mfg gm Tannlund 52:—; Gustafsfors o. Böns juniorf. gm Eckerman 5:—; Fridhems förs. 170:—; Byholma mfg 26:—; Skommarbo krets gm Hansson 231:—; Sönd. i Vilhelmina gm Svensson 10:—; Vansbro gm Bäckvall 148: 15; Korsökrogens mfg gm Eriksson 59:—; Boda mfg gm Ericsson 200:—; Skellefteå mfg gm Jonsson 185:—; Fullösa ufg gm Johansson 10:—; Hällefors förs. gm Höglund 84:—; Väner i Sparreholm gm Pettersson 25:—; Bankeryds förs. gm Strengberg 100:—; Alnö förs. gm Johansson 190:—; Missionsvän gm Signe Jansson, Boxholm, 20:—; Kvämrumms förs. gm Johansson 50:—; Fogdö mfg gm Fagerberg 190:—; Amots, bruks mfg gm Svedvall 206:—; Orresta mfg gm Andersson 16:—; Svanå mfg 8:—; Grangårdets mfg gm Bergdahl 277:—; Bergs mfg gm Karlsson 41:—; Kinne Kleva-Kesta mfg o. ufg gm Gustafsson 172: 50; Vänga förs. gm Vängberg 1,127:—; Siljansnäs mfg och ufg gm Hellström 254: 75; Slätthögs mfg gm Jansson 200:—; Kungsfors ufg gm Eriksson

44: 77; Lumshedens mfg gm Lundgren 350:—; Kroppetors mfg gm Jansson 100:—; Skinnskattebergs norra förs. gm Johansson 326: 77; Vendels förs. gm Andelius 984: 55; Amsele mfg gm Sjöström 107: 29; Brättensby ufg gm Malmér 10:—; Vaksala mfg gm Eriksson 50:—; A. Palmblad, Vittinge, 20:—; Tjusthults mfg gm Holm 25: 41; Björknäs mfg gm Pettersson 55: 65; J. Karlsson, Norrköping, 50:—; Valfrid Karlsson, Laxå, 25:—; E. o. N. Olsson, Torskörs, 54:—; Agnes Eriksson, Asphyttan, Daglösen, 10:—; Svärdsjö Södra mfgs juniorf. gm Andersson 729: 26; Brunflo o. Stuguns förs. gm Holm 263: 94; Bollabergets ufg gm Johansson 9: 25; St. Lundby mfg gm Hansson 1,530:—; Juniorer gm Joel Engnell, Hamnäs, Stråttjärna 69: 75; Kisa o. västra Eneby ufg gm Andersson 190:—; Spelviks förs. gm Eriksson 125: 50; Ullervads förs. gm Johansson 16: 70; Ljurihalla förs. o. ufg gm Svensson 345: 25; Sandvikens förs. ufg gm Thelander 31: 75; S. H. Jansson, Strömsro, Utanbro, 18:—; C. E. Sundberg, Kiruna 100:—; Strömnäs mfg gm Melander 108:—; Tabergs mfg gm Svensson 668:—; A. Tornquist, Ludgo, 10: 50; Valö mfg 316:—; Berkinge mfg 80:—; Vigelsbo 27:—, s: a 423:— gm Jansson; Karlstorps östra mfg gm Emanuelsson 231: 43; Onämnd 20:—; Öruds förs. 31: 40; Domaryds ufg gm Johansson 25:—; Ruds ufg gm Akerlindh 17:—; Sunnerå mfg gm Thy 51:—; Oskarshammars mfg gm Svensson 1,160:—; Insamling gm Jacob Grundström 7: 75; Grödinge förs. gm Eriksson 10:—; Vike mfg gm Larsson 5:—; Gnesta förs. gm Olausson 6: 25; Bergens mfg gm Danielsson 222: 42; Ödskölds mfg 17:—; Ununge förs. gm Sandgren 182: 82; Brunflo mfg gm Holm 10:—; Valbo förs. o. juniorer gm Vretblad 88: 38; Ölmostads mfg gm Andersson 144: 50; Botilsätters förs. gm Bylund 53:—; Alma Bohlin, Sjukstugan, Sorsele, 15:—; Vänersnäs mfg gm Börjesson 36:—; Oscar Jönsson, Glumslöv, Grantofta, 250:—; Sollerö mfg gm Byrén 66:—; Nössemarks förs. gm Olsson 85:—; Sandsjö mfg gm Larsson 60:—; Sofieslättis mfg gm Johansson 20:—; Ludgo

mfg gm Pettersson 50:—; Gårdeby mfg gm Karlsson 95:—; Gm Ingeborg Dorj, Rösebo, Frändefors, av Ellen Möller 10:—; Karl Andersson 5:—; Erik Johansson 5:—, s: a 20:—; Byns kr. mfg gm Andersson 15:—; Stava gamla mfg gm Johansson 58: 25; Hemsjö ufg gm Andersson 172: 22; Gullspångs ufg gm Bilén 198: 75; Ovanåkers förs. juniorf. gm Hermansson 109: 75; Märta Andersson, Heby, gm Sköld 100:—; Ö. Värmskogs mfg gm Karlsson 120:—; Jugansbo ufg gm Cederberg 60:—; Väner i Ängelholm gm Furustam 20:—; Dörrarps ufg gm Storm 46:—; Insamling av pastor David Lunde, Hedemora, gm Joh. Sköld 85:—; Insamling i Köping gm G. Engstrand 127:—; Skurups mfg gm Nethling 195: 02; Lilla Edets o. Göta mfg gm Kjellberg 500:—; *** 100:—; Red. Karlgren, Eksjö, gm Sköld 449: 65; Liljeholmens ufg 24:— och juniorf. 34: 50 och förs. 543: 17 gm Larsson; Fröken U. Englund, Kulla, 10:—; Betty Carlsson, Örebro, 200:—; Anders Carlsson, Sörby, Härabäck, gm Joh. Sköld 100:—; Järnskogs mfg gm Enoksson 166: 10; Sparlösa mfg o. ufg gm Sahlin 127:—; Valla mfg gm Ericson 875: 77; Harby ufg gm Hedquist 38:—; Bergvik—Lynäs mfg gm Karlsson 286: 69; Inestorps mfg gm Persson 120:—; Järna mfg gm Olsson 19:—; Gatehult, Linnebyrd, gm Sahlin 6:—; Grinstads förs. o. ufg gm Willmont 150:—; Betelförs. i Malmö gm Gustafsson 62:—; Lamhults mfg gm Ekedahl 70: 80; St. Åby ufg 170:—; Årsunda mfg gm Dansk 175:—; Värmskogs västra förs. gm Nilsson 368:—; Sorunda mfg gm Österberg 225:—; Brunsborgs mfg gm Ringh 2: 35; Hällestads mfg gm Emanuelsson 55:—; Gm Emil Andersson, Slada, Enbo, 128:—; Kalix mfg gm Wikberg 29:—; Broby förs. gm Söderman 7: 50; Hallens förs. 10: 85; Västansfors mfg gm Hellstrand 388: 58; Trollhättans förs. juniorf. gm Andersson 5: 25; Billesholms gruvors juniorer gm Persson 15:—; Stensnäs mfg gm Nilsson 35:—; Sennans mfg gm Johansson 220:—; Nässjö mfg gm Isaksson 5,327: 65; Rimbo mfg gm Jonsson 455:—; Härnäs mfg gm Karlsson 136:—; Ransätters förs. gm Pettersson 38: 50; Truseryds förs. gm Nilsson 158: 63; Nyköpings förs. ufg gm Andersson 105: 25; Insamling gm N. Anton Andersson, Arvesund, 29: 01; Onämnd, Hovgård, gm L. Thorell, Anderslöv, 20:—; Alva ufg gm Ahlsten 37:—; Adelövs norra förs. gm Lindqvist 19:—; Lerdala mfg gm Lidberg 28: 32; Molkoms juniorf. gm Larsson 20:—; Simonsbo mfg gm Andersson 85:—; Gunnarskogs mfg gm Jansson 593: 03; Onämnd gm A. W. Lindqvist, Strömsbruk, 5:—; N. Holmedals förs. gm Nilsson 55:—; Gm H. Hellström, S. Åby 9: 25; Fröken S. Svärd, Lidingö, gm Furustam 2,000:—; Dals Eds juniorf. gm Enqvist 22: 75; Mariestads mfg gm Odhner 1,311: 67; Eksjö mfg gm Siwertz 443:—; Frövi förs. juniorer gm Vessman 35:—; Karlskoga mfg gm Dahlin 7: 85; Norrala mfgs juniorf. gm Ahlfeld 15: 85; Skyttorps mfg gm Eriksson 75: 78; Vindelns mfg 20: 15; Höörs förs. gm Ryberg 132: 29; En tacksam vän 50:—; Augusta Mattsson, Vallsta, 2:—; Kungsholms förs. gm Krantz 75:—; Ryssby mfg gm Kron 35: 54; Hällnäs södra mfg gm Eklund 147: 38; L. och G. L. i B—e 156: 08; Fagersanna mfg 140:—; Järbo gm Andersson 221: 73; Järbo ufg gm Lindström 116:—; Onämnd, Hynboholm, 500:—; Vårdsbergs mfg gm Karlsson 150:—; Bolmens mfg gm Johansson 17: 80; E. Hällström, Vaksala, Uppsala, 15:—; Kullens mfg gm Johansson 10:—; Bråas ufg gm Sjögren 15:—; Pershytte krets gm Andersson 175:—; Rofors mfg gm Sarwe 100:—; Gustavs förs. gm Marin 367:—; Fjugesta ufg gm Johansson 93:—; Kävesta förs. gm Andersson 470:—; Tuna mfg gm Johansson 50:—; Kolsva mfg gm Hedén 5:—; Daretorps mfg gm Larsson 103: 50; Jättendals ufg gm Back 8: 25; Alsjöholm gm Ahnström 56:—; Angerdshestra ufg gm Magnusson 111:—; Bjurbäcks mfg gm Henriksson 42: 06; Forts.

Den bästa

BIBELN

för utdelning vid söndagsskolornas avslutningsfester är den nya

Fickbibeln

Tydlig stil, bästa Indiapapper, lämpligt format.

Priser:

N:o 9	Mjukt klotband, rödsnitt	6: 50
» 10	» » fodral	6: 75
» 11	» » guldsnitt	8: 25
» 12	Chagrinband, rödsnitt	9:—
» 13	» » guldsnitt	10: 50
» 14—24	i pris från	12: 50—27: 50

För att i tid hinna få önskad namn på biblarna torde rekvisitionen snarast insändas.

Rabatt vid partiköp.

Provsidor och katalog sändes på begäran.

Svenska Missionsförbundets Förlag
Stockholm C.

PROGRAM

för

Söndagsskolans Julfest

1928

har utkommit i ett 8-sid. häfte.

Pris 25 öre.

Innehåller program för julfesten och dialog för uppläsning.

Försumma icke att i tid rekvirera programmet.

Svenska Missionsförbundets Förlag
Stockholm C.

Missionsförbundet

Organ för

Svenska Missionsförbundet

Adr. Barnhusg. 10, Stockholm C.

Tel. Norr 322 80.

Detta nummer innehåller bl. a.:

Sonens arv och egendom. Av J. Nyrén.

Två nödvändiga ting. Av J. G—n.

Abrahams stad. Av G. Blomberg.

Väckelse. Av Frank Mangs.

Svårigheter i missionsarbetet i Kina.

Av S. Tonquist.

Underbar förvandling. Av Karl Aldén.

Det andliga livets fördjupande. Av D. Lunde.

Referat, personalnotiser m. m.

Sanningsstrålar

Dikter av Oskar Hultkrantz. Andra upplagan. Pris häft. kr. 2: 25; klotb. 3: 50. Lämplig julgåva. Omväxlande innehåll. Varmt rekommenderad.

Författarens Förlag, Örebro.

Torsdagen den 15 november

utkommer i bokhandeln

John Törnqvists bok

Genom Vildmarker
och SagoländerEn enastående intressant
och medryckande bok.

Pris häft. 4: 75, klotb. 6: 25.

Svenska Missionsförbundets Förlag
Stockholm C.

Försumma icke

att nu i denna månad besöka hemmen och sälja

Vinterny
Hem Hem
Kring Granen och
Brasan
Barnens Jul
Barnens Julafton
Ansgarius
Lek och AllvarDe bästa jultidningar för
hemmet.

Rekvirera försäljningsvillkor, provtryck m. m. gratis och fraktfritt från

SVENSKA MISSIONSFÖR-
BUNDETS EXP.
Stockholm C.

Ingen klagan

om man uppfriskar blodet, rensar magen och tarmar från osunda rester och utdriver urinsyran från kroppen, varmed man undanrödjer roten och grundorsaken till illamående och många sjukdomar.

Denna för hela organismen välgörande process erhålles genom att använda **Fruksalt-Samarin**. Det bringar vigör och ger hälsa.

Pris pr fl. 2.50, som räcker till 50 glas samarin hälsovatten. Säljes överallt. Obs! Ej i lös vikt.

Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

Smärtor i muskler
och leder, Huvudvärk,
Förkylning etc.

som så ofta förbittra livet, avhjälpas, även i envisa fall, på några få minuter, om Ni tar ett par tabletter TOGAL.

TOGAL rekommenderas av tusentals läkare, är svenskt fabrikat, samt är oöverträffat i lugn men förvånansvärt snabb effekt. Det utskiljer även starkt urinsyran ur kroppen samt går till roten av det onda. TOGAL fås, utan recept, å alla apotek till Kr. 0: 90 och 2: 40 pr flaska. Mottag ej efterrapningar!

Klicheer för

VETENSKAPLIGA ARBETEN
FLERFÖRGSTRYCK
BOKARBETEN
REKLAM

Bäst — Billigast

KLICHEANSTALTEN H. LINDBLÖM & C:o
APELBERGSGATAN 58 A. STOCKHOLM. TEL. NORR 3816

Offerkuvert

för insamling av missionsmedel levereras snabbt och billigt. Offert och prover sändas omgående på begäran. Vi stå gärna till tjänst med uppgörande av förslag till insamlingssystem.

A.-B. Sture Ljungdahl & C:o Kuvertfabrik, Nybro.

NORMANS
BOKBINDERI AKTIEBOLAGBOKBINDERI
KARTONGFABRIK
och LITOGRAFISKT
TRYCKERILuntmakaregatan 68 - Stockholm
Telef. V. 191, V. 192, V. 188.

Tillverkar alla slags Kartonger samt allt vad som hör till bokbinderiyrket.

Världsber. patenterade
ANGELICAORGLAR
och PIANINONtillverkas av
Skandinaviska Orgel- & Pianofabriken
Gr. 1865.Mästersamuelsg. 41, Sthlm.
Agenter antagas.
Sorterat lager noter.